

PENTRU ANUL 1969, TINERII DIN COMUNA
BRAGADIRU, JUDEȚUL TELEORMAN
ȘI-AU PROPUȘ:

Planul de producție să pornească de la nivelul celor mai bune realizări

BRAGADIRU... Comună întinsă și bogată, așezată în mănăstire luncă a Dunării. Ultimele mii de metri însoțite de trotuare, case arătoase, zăgrăvite cu gust și strălucite de antenele de televiziune ridicate în vârful a două-trei prăjini pentru a selecta cel mai bine imaginea, gardurile înalte din uluc sau din beton, chipuri deschise de oameni, oricând dispuși să-ți spună într-o vorbă-două ceea ce a fost și este comuna lor. Discuțiile abundă în exemplificări: în ultimii cinsprezece ani — și se spune — au fost construite peste o mie două sute de case; comuna este complet electrificată; mărfurile valorificate prin magazinele sătești au însemnat, anul trecut, circa CINCI MILIOANE lei; anul, peste 80 la sută din absolvenții a opt clase, urmează, mai departe, alte școli.

Cum se explică aceste schimbări? Cu oricine ai discuta, răspunsul e același: prin noile relații stabilite după constituirea cooperativei agricole „23 August” ajunsă acum printre cele mai puternice două-trei unități agricole ale județului Teleorman. Cooperativa dispune de sectoare de activitate puternic dezvoltate: an de an obțin producții medii în continuă creștere; veniturile bănești ajung la peste zece milioane lei, adică 500 000 lei la sută de hectare; posibilitățile naturale și economice sînt superior valorificate, ele fiind materializate în înfrățirea, aproape, a veniturilor aduse de un hectar cultivat acum, cooperativ cu anul 1950, de pildă, lată pentru ce la Bragadiru cooperativa agricolă „23 August” este socotită, și pe drept cuvînt, principalul centru economic, unicul, dar foarte puternic, izvor al bunăstării satului întreg.

Am fost în acest sat la câteva zile după adunarea generală a cooperativei agricole, cînd prin discutarea și aprobarea planului de producție se jalonează ceea ce, în limbajul celor din Bragadiru, înseamnă salt spre mai mult și mai bine. Tinerii din cooperativă se înfrățeau cu președintele și specialiștii unității pentru a afla în amănunt prevederile planului de producție, pentru a-și evalua propriile posibilități, pe această bază stabilindu-și angajamentele pe anul 1969.

Reportajul de la adunarea generală a tinerilor din Bragadiru îl puteți citi în pagina a III-a.

CARNET DE REPORTER
ÎN LUMEA PETROLULUI

DINASTIA ÎN TINERITĂ

Afirmind că petroliștii alcătuiesc o mare familie, nu facem decât să repetăm un adevăr îndobște cunoscut.

— Așa se petrec lucrurile la noi, în petrol, îmi confirmă Dumitru Mărcăneanu, electrician de meserie, secretar al comitetului U.T.C. al rafinării Brazi. Am fost șapte frați acasă, și pe șase dintre noi, cînd ne-a venit vremea, tata ne-a luat după el, aici, în rafinărie. Întîmplarea intră, cu precizie, în sfera obișnuită a lucrurilor. Există, prin părinții a-citeia, un adevărat obicei al pămintului, în virtutea căruia circulația de preocupări a multor familii se rezumă la un singur domeniu: petrolul. La Ploiești, în cealaltă rafinărie, descoperirea a-citeia realității m-a făcut să consemnez, în grabă, prezenta persistentă, preferința chiar pentru o anumită instalație. Tatăl și doi frați, tată și fiu, doi sau trei frați, tată, fiu și nepot — toți în același loc de muncă, la fracționarea gazelor, la distilarea atmosferică, la dezasfaltare etc., situație cu numeroase variante, dar care transformă practic, rafinăria într-un domiciliu pentru cîteva zeci de capi de dinastii petroliște; a-citeia situație poate fi reînălțată, fără nici o deosebire, dincoace, la Brazi. Cu un element distinctiv, totuși. Aici predomină ramura he-

raldică tinăra, a urmașilor, în-deosebi fiii.

— Media de vîrstă în rafinărie, precizează Dumitru Mărcăneanu, coboară pînă la 30 de ani.

— Tinerete vremelnică, presupun.

— Degeaba, nu sînt șanse să îmbătrînim.

Traversăm, împreună, o geografie rebusistă. Ninsese de curînd. Pe o suprafață de 44 de hectare mă sînt capotă între turnuri, curcuse, rețele de conducte și a-buri: gazoase, gazoase, încălțuțite, fiiși subțiri, fluterind, panșe vesle.

Dumitru Mărcăneanu face, între timp, „prezentările”:

— Rafinăria noastră este cea mai mare și cea mai modernă din țară. Rafinărie-etalon pentru organizarea științifică a producției. Prelucrare materie primă în cantități de ordinul valoric al miliardelor de lei. Printr-o singură instalație de aici trece o treime din totalul țefeiului extras în țară. Peste 40 la sută din producție concurează pe piața mondială, livrările de produse Brazi fiind solicitate de parteneri comerciali din 70 de țări.

Ici, colo, apar însă ziduri afumate, căzute în dizgrație și ruini; odăi modeste, hale inestetice, care nu mai sînt racordate la organismul viu și a căror demolare e iminentă. Sînt, probabil, resturile unor instalații ieșite din uz. Presupuneri ușor de făcut și, fi-rește, exacte. În fața unor morma-

M. TACIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6160

8 PAGINI - 30 BANI

SÎMBĂȚĂ 8 MARTIE 1969

TELEGRAMA ADUNĂRII FEMEILOR DIN CAPITALĂ ADRESATĂ

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Întru-nite, cu prilejul sărbătorii zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, ne exprimăm sentimentele unanime de recunoștință față de Comitetul Central al Partidului Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România pentru deplina posibilități de afirmare pe toate planurile vieții sociale de care se bucură femeia în țara noastră, ca cetățean egal în drepturi și participant activ la construcția socialismului, pentru grija și atenția cu care este înconjurată femeia-mamă.

În anul jubiliar al aniversării unui sfert de veac de la eliberarea patriei și al celui de-al X-lea Congres al partidului, femeile — muncitoare, țărancă, intelectuală, indiferent de naționalitate — participă, împreună cu întregul popor, la munca entuziastă pentru îndeplinirea și depășirea mărețelor obiective ale programului elaborat de partid, în vederea propășirii neîncetate a patriei socialiste.

Animate de dragostea nemărginită față de patrie și partid, femeile din țara noastră vor munci și de acum înainte cu toată pasiunea și devotamentul pentru creșterea contribuției lor la dezvoltarea economiei și culturii, vor folosi cu și mai multă rivnă spiritul lor gospodăresc în toate acțiunile de interes obștec.

Conștiente de importanța menire ce ne revine ca mame, în creșterea și educarea copiilor, vom face tot ce depinde de noi pentru întărirea unității familiei, vom sădi în conștiința copiilor noștri dragostea de muncă și învătășura, simțul datoriei față de societate, respectul și recunoștința profundă față de Partidul Comunist Român, dragostea față de patrie și popor.

Exprimînd gândurile și simțămintele milioanei de femei

din România, ne manifestăm și cu acest prilej adeziunea noastră totală față de politica externă a partidului. Sîntem mîndre de prietenia și prețuirea de care se bucură țara noastră, ca rezultat al politicii concveniente, principale a partidului, de promovare a relațiilor de prietenie și alianță frățoasă cu toate țările socialiste, a colaborării multilaterale cu toate țările lumii, bazate pe respectarea neabătută a independenței și suveranității naționale, a egalității depline între națiuni, a neamstecului în treburile interne, a avantajului reciproc în interesul păcii, al instaurării unui climat de destindere și înțelegere între popoare.

Aflîndu-ne la numai cîteva zile de la alegerea de deputați în consiliile populare și în Marea Adunare Națională, ne declarăm satisfacția față de strălucita victorie a Frontului Unității Socialiste, care a confirmat o dată mai mult opțiunea unanimă a poporului pentru politica internă și externă a partidului, pentru întărirea continuă a orînduirii socialiste — eucerirea noastră cea mai de preț — unitatea de nezdruclinat în jurul Partidului Comunist Român, autoritatea politică supremă a țării, purtător al celor mai profunde interese și năzuințe ale maselor.

Însușite de un puternic sentiment patriotic, profund atașate politicii partidului, încredințăm Comitetul Central al partidului, pe dumnezeavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că ne vom consacra toate forțele, pentru a contribuim cu toată priceperea și puterea noastră de muncă la înfăptuirea politicii clarvăzătoare a partidului, pentru înflorirea materială și spirituală a națiunii noastre, pentru triumful socialismului și păcii.



DE ZIUA LOR

E suficient să amintim că oamenii vechii Elade personificau buna și îndurătoarea noastră planită cu nume de femeie și că femeile acestea îi atribulau minuna nașterii noastre, e suficient să amintim aici de Vitoria Lipan, unul dintre cele mai viguroase personaje ale literaturii noastre, pentru a avea contururile vaste ale unui portret colectiv cu care, prin trecerea lor pe pămînt, oamenii au omagiat călătările incontestabile ale femeii, jumătatea mai numeroasă a locuitorilor acestor pămînturi. E suficient să amintim că o treime din populația ocupată în economia noastră națională sînt femei, că numărul acestora ca muncitoare în industrie și cu pușin mai mic de un milion, cît aproximativ 400 000 de femei sînt ingineri, tehnicieni, fac parte din personalul de specialitate — pentru a avea o imagine aproximativă a aportului zilnic, constructiv al femeilor pe care azi le sărbătorim. De la o singură profesie fără un corespondent masculin — soră de caritate — la sutele de meserii îmbrățășate, cel puțin cu egal talent și capacitate de exercitare ca ale bărbaților, prezența socială a femeii a realizat la noi o vastă explozie de energii, de pricepere, de devotament. „In toate marile victorii dobîndite de poporul român sub conducerea partidului în anii construcției so-

cialiste — aprecia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — în toate transformările revoluționare înfăptuite după eliberare, în viața economică, socială și politică a României se află cristalizată și munca harnică și entuziastă a femeilor, talentul și pricepera lor, dragostea de patrie, devotamentul lor pentru cauza socialismului”. Sfertul de veac de la Eliberare, pe care ne pregătăm să-l sărbătorim în acest an, a adus femeii emanciparea sa socială, drepturi democratice fundamentale, un cadru social generos pentru a face tot mai mult ca egalitatea juridică în drepturi morale și materiale să corespundă tot mai mult egalității naturale, ca posibilitățile de afirmare în viața socială să fie multilaterale, ca drumul acestei afirmări să fie cit mai bine ocrotit de marea noastră colectivitate. Atenția de care se bucură femeia la noi nu izorăște numai dintr-un merit gest de profundă umanitate, ci și dintr-o logică proprie a construcției socialismului. Practica noastră socială a demonstrat cu o deosebită convingere ce tezaur nepușinabil de energii constructive are poporul român în milioanele de femei, mamele, soțiile, tovarășele sau fiicele noastre.

Înfrîngînd prejudecățile seculare, care i-au destinat femeii o exclusivă existență casnică, orînduirea noastră socialistă a dus și duce o consecvență politică de promovare a femeilor în toate domeniile de activitate socială. Muncitoare textile și încălțătoare, medic și inginer, zootehnist și bibliotecar, prezentă numeroasă în rețeaua descrierii publice, ca și în toate domeniile culturale-artistice, femeia a dovedit rare calități de spirit de inițiativă și de organizare, entuziasm și devotament. Prezență organică în uriașul nostru angrenaj social, ea a depășit condiția de subordonare, condiția unui orizont îngust, literalmente domestic, înscrîndu-și eforturile în permanent proces de auto-depășire, de configurare a unei personalități multilaterale noastre naționale în toate sectoarele de existență umană. La această cotă la care ne aflăm, tinăra femeie a patriei noastre este beneficiara unor condiții optime de afirmare atît în profesia pe care o îmbrățășează, cit și în activitatea social-obștească. Prezen-

V. TIMIȘANU

(Continuare în pag. a VII-a)

ASIMILAREA UNOR AGREGATE PENTRU LOCOMOTIVELE ELECTRICE

Continuînd asimilarea în fabricație internă a mai multor utilaje din componența locomotivelor electrice, colecțiivul Uzinei „Electroputere” din Craiova a început să producă un tip de agregat de transformare, prin intermediul căruia se alimentează sistemul de tracțiune. Agregatul este alcătuit din trei transformatoare electrice — de reglaj, de tracțiune și de frînare — introduse într-o cuvă comună.

Simultan și în alte uzine au fost asimilate o serie de utilaje necesare funcționării agregatului de transformare. Este vorba de motopompa de ulei realizată în colaborare de către Uzina de pompe București și „Electromotor”-Timișoara, un termocilindric produs la Intreprinderii „Electroaparataj”-București, ventilatorul de răcire, transformatorul de curent și rezistența de comutare, asimilate în fabrica aparataj a uzinei „Electroputere”. (Agerpres)

CLASA A XII-A IN PRAG DE BACALAUREAT

- IMPORTANT, PREGĂTIREA PSIHOLOGICĂ PENTRU EXAMEN.
- CE POT SPUNE „REPETIȚIILE” GENERALE ALE BACALAUREATULUI.
- FACTORUL CEL MAI COMPETENT AL MĂSURILOR PEDAGOGICE ȘI DIDACTICE — ȘCOALA.
- MEDITATORUL EXISTA CHIAR CIND NU ESTE NEVOIE DE EL.

Ce se poate spune despre clasa a XII-a înainte de startul bacalaureatului? Evident, se pot spune o mulțime de lucruri. Dar să le selectăm. Mai avem altă de puțin timp pînă la ora bilanțului școlii, încît n-ar avea nici un rost să mergem prea departe cu gîndul, întorcîndu-ne la acele lucruri care puteau fi mai bine perfectate. Să ne gîndim la ce se face acum și la ce se poate face mai departe.

Bacalaureatul este un examen greu, cu atît mai mult cu cît anul acesta este susținut de o clasă terminală mai matură.

Și fiindcă, într-adevăr, examenul este dificil, nu este lipsit de importanță să facem consemnarea aprecierilor exprimate de un psiholog, conf. univ. doctor Tiberiu Bogdan. „Școala nu trebuie să scape din vedere pregătirea psihologică a candidaților pentru bacalaureat. Emoția, teama, lipsa de încredere în forțele proprii diminuează, uneori pînă la periclitare, rezultatele examenului. E-levul dintr-o XII trebuie să se pregătească pentru actul final al școlărității în cel mai deplin calm și echilibru de efort intelectual. De aceea, cred eu, este important să știe ce-l așteaptă la acest examen, ce se așteaptă, mai ales, de la el”.

Scolile investigate dovedesc că au avut în vedere acest factor psihologic și remarcăm o asemenea preocupare. Nu se pare de bun augur inițiativa liceelor „Mihail Sadoveanu”, nr. 15 și 34 din București ca și a Liceului din Lehliu de a inaugura cu un ceas mai devreme bacalaureatul prin lucrări de sondaj pe formula exactă a examenului, adică, lucrări cu numele păstrat secret pînă la desfășurarea lor, după notare, subiectele de sinteză și apreciere cerută nu de la profesorul clasei, ci de la colecțiivul de profesori din școală — deci, comisie de bacalaureat ad-hoc. O asemenea repetiție generală — cum apreciau tovarășii Uto Iulian, director al Liceului „Mihail Sadoveanu”, și profesorul Gheorghe Hercescu de la același liceu — a înlesnit un bun antrenament în hătisurile examenului ce va veni, dar, în același timp, a oferit colecțiivul didactice ale celor trei licee să cunoască, cu multă excitație, baremul cunos-tințelor elevilor și capacitatea lor de a le valorifica la examenul de asemenea natură. Profesori au depășit greșelile cele mai frecvente săvîrșite de elevi, problemele care ridică dificultăți de rezolvare

VIORICA TĂNĂȘESCU
(Continuare în pag. a VI-a)

cerbul de aur

EMOȚII ȘI POEZIE

Al treilea lot de concurenți a trecut, vineri seara, proba măiestriei interpretative pe scena Teatrului dramatic din Brașov, unde continua să se desfășoare cea de-a doua ediție a festivalului internațional de muzică ușoară dotat cu Marele premiu „Cerbul de aur”.

Primul concurent prezent la rampă a fost tînărul cîntăreț Jack Lech, din Polonia, care a interpretat slăgărul „Serenada tineretii”, de George Grigoriu, și propria compoziție „La reverdere, mamă”. Reprezentanta televiziunii cehoslovace,

(Continuare în pag. a VII-a)



Uzina de motoare electrice Pitești. Secția motoare
Foto: O. PLECAN

ANCHETA • ANCHETA • ANCHETA

VĂ PROPUNEM ACEASTĂ DEZBATERE: ȘI TU EȘTI OPINIA PUBLICĂ! (III)

• Taxatorea unui autobuz e pe nedrept și grosolan apotrofită de un pile gălăgios. Unii pasageri nu vor să se amestece, sau în să nu se enerveze, sau îl plicitească attercațiile. Și atunci alții, deși se enervează și ei ca toți oamenii, deși nu le place nici lor cearta, trec peste toate și intervin.

• Un elev, insuficient cunoscut, e nedreptățit de o parte dintre colegi, ori de unii dintre profesori printr-o apreciere în realitate necorespunzătoare. Unii dintre colegi, deși în cunoștință de cauză, pentru a nu contrazice fășis, lasă ca aprecierea injustă să se perpetueze. Alții, însă, sau apărarea celui nedreptățit, relevîndu-l în adevărata valoare.

• Cîteva sau cîteva întirzile de la fabrică sistemă, ori absentează, iar lucrul merge anapoda. Unii gîndesc că „chemarea la ordine” e exclusiv de datoria șefilor, sau nu vor să strice „prietenia” cu alimeni. Alții, cu riscul de a su-păra momentan, ori de a fi considerați „ino-

portuni”. Intervin, nu se lasă pînă nu convîng și nu obțin corectarea.

• Chiar la începutul unei sesiuni de examene, într-o grupă studențescă, doi-trei tineri pierd timpul, nu învăță, se risipește. Unii dintre colegii lor își văd de treabă, privindu-i pe ceilalți cu cea mai desvîrșită indiferență. Alții fără a lăsa impresia superiorității, le atrag cu tact atenția. Ii alertează, alintîndu-i să depășească momentul dificil.

• Într-o instituție, o inovație, o idee nouă și eficientă de organizare, o invenție, prinde greu teren. Unii ridică din umeri declarînd că n-au nevoie de bătaie de cap, sau nu vor să „in-dispună” pe cei ce se urnesc înec (mai ales dacă aceștia fac parte din conducere), sau pur și simplu își fac porția lor de muncă și pleacă înșiși acasă. Alții, deși întimplîndu-se cu avertință, se luptă, se zbat, trec peste orice obstacole și nu-și găsesc odihnă pînă nu împun adevărata și dreapta rezolvare.

Opinia, spunem la începutul acestei dezbateri, pentru a se transpune în acțiune trebuie să treacă obligatoriu prin atitudine. Dar atitudine e și indiferența după cum însă, atitudine înseamnă manifestarea exterioră a opiniei, intervenția fătișă. Acesta este momentul critic al opiniei. Fîindcă opinia publică, curentul de opinie în acțiune nu poate exista decît prin intervenția, prin participarea directă a oamenilor. Am văzut însă că nu a oricărui fel de oameni: egoiștii, indiferenții —

VIORICA TĂNĂȘESCU
(Continuare în pag. a VI-a)

APROAPE 5 MINUTE CU:

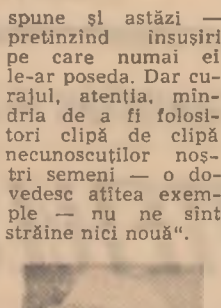
10 DINTRE COLEGELE NOASTRE

CE PROCENT DE FEMINITATE INVESTITI IN PROFESIA DV.?



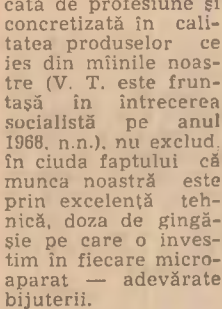
VOICU THEODORA - muncitoare operatoare, I.P.R.S. - Buceasa

pregătire temeinică, pasune și vocație de pedagog, care încumbă, în primul rând, multă feminitate. Anticul Vergilius spunea, undeva, că femeia este mereu schimbătoare („semper mutabile femina“), însă în ocupația noastră trebuie să nu pierdem niciodată din vedere entuziasmul inepuabil, cultivând tot ceea ce ne determină să simțim că trăim într-o vestică tinerețe.



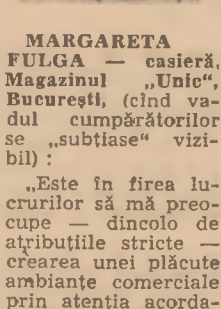
ELENA CALINESCU - asistentă pediatrică, Spitalul central de copii, București

spune și astăzi - prezinzând însuși pe care numai el le-a posedat. Dar curajul, atenția, mîndria de a fi folosiți clipă de clipă neucunoscătorilor nostri semeni - o vededec atîtea exemple - nu ne sînt străine nici nouă.



AURICA DRAGHICI - muncitoare la Intreprinderea agricolă de stat „Avicola” - Brăila

„Am o profesie care, prin însăși natura ei, îmi cere gingașie, așa spune chiar duioșii și o mare capacitate de a fi sensibilă la realitatea ei: lucrez într-o lume a pășunilor. Ca și celelalte tovarășe ale mele, știu însă că dragostea noastră de profesie se susține, mai ales, pe profunzimea cunoștințelor, pe disciplina în muncă, pe înțelegerea îndatoririlor.”



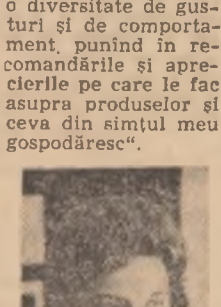
MARGARETA FULGA - casieră, Magazinul „Unic”, București

„Este în firea lucrurilor să mă preocup - dincolo de atribuțiile stricte - crearea unei plăcute ambianțe comerciale prin atenția acordată consumatorilor, cu o diversitate de gusturi și de comportament, punînd în comandă și în aplicare pe care le fac asupra produselor și ceva din simțul meu gospodăresc.”



DESPINA MINCU - absolventă a Facultății de limbi române și clasice (în fața ultimei solicitări studențești)

„Începînd din toamnă, voi fi profesoară, și o asemenea meserie nu poate fi exercitată - se înțelege - fără o



RODICA DIACONESCU - profesoară, Școala generală nr. 4, București

„Lîngă un catalog, lîngă caletul de însemnări al dirigintei, în așteptarea unei întîlniri cu părinții) - învîta pe altul - după convingerea mea - implicînd un proces exclusiv afectiv. În ceea ce mă privește, încearc să mă apropiu sufleteste de copii: o dată fiindcă obiectul predat - limba și literatura română - impune în teren orizontul lor cultural, și pentru educația lor patriotică, acest lucru; și, în egală măsură, pentru faptul că în curînd voi fi mamă, perspectivă intențiile pedagogice și îmi dezvolt sentimentele maternale.”

studentă în anul al VI-lea, va trebui să apelez în permanență la „artificialitate” de căldură pentru a-mi apropia pacientii, deoarece de buna lor dispoziție psihică va depinde, în primul rând, succesul intervențiilor mele.”



RODICA MANDA-CHE - actriță, Teatrul „Barbu Delavrancea”

BILANȚ INDUSTRIAL LA ARAD

50 000 vagoane
250 000 ceasuri
50 000. Zilele trecute, pe poarta uzinei de vagoane din Arad a ieșit vagonul cu numărul 50 000. Un bun prilej pentru un scurt popas recapitulativ. 50 000 însemnă două garnituri de tren ce acoperă distanța București-Arad.

INIȚIATIVA ARE CUVINȚUL

Obiectivele primăverii
Ce obiective ale muncii patriotice își propun, pentru primăvara acestui an, tinerii din Timișoara? Planul de perspectivă al Comitetului municipal U.T.C. Timișoara, ne oferă câteva răspunsuri sugestive. Transcriem:
• Tineretul timișorean va aduce o contribuție însemnată la lucrările de finalizare a sălii de sport a orașului - bază sportivă cu o capacitate de 2 500 locuri - ce va fi dată în exploatare la sfîrșitul primăverii.

Prin intermediul televizorului MIRAJ participantii la Festivalul de muzică ușoară „CERBUL DE AUR” sînt oaspeți în casa dv.

Advertisement for the 'CERBUL DE AUR' festival featuring a television set and promotional text. The text includes details about the festival's location in Brașov and the types of prizes and equipment available.

CE VREȚI SĂ ȘTIȚI DESPRE VIITOAREA DV. PROFESIE? SECȚIILE DE SUBINGINERI

Răspundem astăzi cititorilor DUMITRU ISTODOE, din București și elevilor țării noastre care ne învață despre funcționarea secțiilor de subingineri, pentru ce domenii pregătesc facultățile noastre aceste cadre de specialități solicitate în toată țara, precum și în legătură cu durata studiilor și profilul muncii, după absolvire. Din anul universitar 1968-1969, pe baza H.C.M. nr. 1467, în conformitate cu prevederile art. 122 din Legea învățămîntului, au început să funcționeze, în cadrul institutelor tehnice și politehnice din București, Brașov, Cluj, Galați, Iași, Petroșani, Ploiești și Timișoara - la facultățile de profil - secții de subingineri care pregătesc cadrele intermediare între inginerii și tehnicienii sau maistrii pentru 20 de specialități: 1. Topografie minieră; 2. Exploatarea minieră; 3. Electromecanica minieră; 4. Forajul sondelor și explorarea zăcămintelor de petrol și gaze; 5. Electromecanica minieră; 6. Chimia și tehnologia materialului de construcții; 7. Electroneuromecanica; 8. Termomecanica; 9. Furnale și otelării; 10. Tehnologia prelucrării la rece; 11. Industrier alimentare de origine animală; 12. Industrier alimentare de origine vegetală; 13. Morărit și mîncîrit; 14. Industrier alimentare extractive; 15. Construcții civile și industriale; 16. Mașini și utilaje pentru construcții; 17. Instalații pentru construcții; 18. Intențineri și reparații auto; 19. Drumuri și poduri; 20. Construcții și intențineri feroviare.

Azi în librării
Ion Horga: „Degas” Ed. Meridiane, lei 25; Ernest Tîndregan: „Arta timpului” Ed. Meridiane, lei 20; N. L. Simacov: „Casa N. Horga - Vălenii de Munte”, Ed. Meridiane, lei 6,50; Leon Băstinaș: „Despre pictură”, Ed. Meridiane, lei 3; Francisc Păcurariu: „Petre Abrudnău”, Ed. Meridiane, lei 8; Paul H. Stahl: „Polcorul și arta populară românească”, Ed. Meridiane, lei 10; Leopold Ségar Senghor: „Jertfe negre”, E.L.U., lei 2,5; Ilija Volen: „Amintiri din Dumnezee”, E.L.U., lei 8; Robert Craven: „Introzitorul domn Cunn”, E.L.U., lei 4,50.

Cinema

MOARTEA LUI JOE INDIANUL - rulează la Ferentari (orele 18,30); Tonia (orele 9,30-10,30); continuarea: 10; 18,15; 20,30; Flamura (orele 8; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); FELDMARESA LA POLEZEA LA VOLGA (orele 8-12,30); continuarea: 15,45; 18; 20,30; PLANETA MAIMUTELOR rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,15); LA ORA CINCI DUPA AMIAZA (orele 20,30); BECKET rulează la Aurora (orele 10; 13,30; 16,30); A TREIȚI O FEMEIE (orele 10,30); INTELPTUL HE PE MUNTELE BLESTEMAT - rulează la Muncii (orele 18-18); COLINA (orele 20,30); CADEREA IMPERULUI ROMAN - rulează la Flacăra (orele 15,30 - 18); PRINȚESA rulează la Vitan (orele 15,30 - 18); COLEIVE PENTRU DOI (orele 20,30); SAMURAIUL - rulează la Rahova (orele 15,30 - 18); IN GRASUL „S” (orele 20,30); LUSTRA rulează la Progresul (orele 15,30 - 20,30); KERIS MIHACULON (orele 18); JUPONKA, AGENT SECRET - rulează la Parca (orele 15,30 - 18,30 - 20,15); PANTOFUL CENUSAREȘII - rulează la Crîngari (orele 15,30 - 18 - 20,15); RACA PRIGITIE - rulează la Cosma (orele 15,30; 18; 20,15).

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Teatrul „C. I. Notara” (Bd. Magheru): O CASA ONORABILĂ, ora 18,30; CIND LUNA E ALBAȘTRA, ora 20,00; Teatrul „Giulesți”: PALARIA FLORENTINĂ, ora 18,30; Teatrul „Barbu Delavrancea”: KATHLEN, ora 20,00; Teatrul Evreiesc de stat: DIBUK, ora 20,00; Teatrul „Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC, ora 18,30; Teatrul „Ion Creangă”: COȘELUL NEASCULTĂTOR, ora 16; NAZBĂRĂNILE LUI PACALĂ, ora 16; Teatrul „Tîndregan”: AVENTURILE LUI PLUM-PLUM, ora 11, în sala din str. Academiei; BĂIAȚUL ȘI VINȚUL, ora 11; Teatrul satiric-muzical „C. T. Năsea”: CAFEAUA CU LAPTE DE ADO, ora 19,30; Varietăți pe portativ, ora 19,30; Cercul de stat: CIRCUL ARE CUVINȚUL, ora 19,30.

LA CLUBURILE TINERETULUI DIN BUCUREȘTI

Ateneul Tineretului (sectorul II): Seară distractivă pentru aparat, formația vocal-instrumentală „Entuziaștii” și solistii Sonia Crucea, Radu Tănase și Șerban Ciurea; azi, ora 18 și în săptămîna 17; Concert artistic al elevilor din sectorul I (mîine, ora 10); Universal Club (mîine, ora 10); „De ziua ta”, seară dedicată tinerilor fete (azi, ora 18); „Să cînte tinerilor”, spectacol prezentat de elevii și studenții din sectorul I (mîine, ora 10); Seară distractivă cu orchestra Floarea Mihai (mîine, ora 17); Teatrul „C. I. Notara” (mîine, ora 17); Măști de duminică cu orchestra „Discipolii”, solistul Dorin Anastasiu, George Barbu, Victoria Ogea, balerina Oclia Popescu și Virgil Goldanu etc. (azi, ora 18).

gama timpurilor

noi în muncă • în viața de organizație



Președintele cooperativei agricole expune principalii indicatori de plan pe 1969, acțiunile deosebite ce se vor întreprinde în scopul îndeplinirii producțiilor planificate. „Ce trebuie să fac pentru a fi cel mai util cooperativei” — pare să spună tinerul surprins cu obiectivul fotografic

Pentru anul 1969, tinerii din comuna Bragadiru, județul Teleorman, și-au propus:

DAN OLARU, secretarul organizației U.T.C.: „Organizația noastră numără aproape 200 utocești. Sintem o forță, o forță care va trebui să se transmită producției. Și sintem hotărâți să facem totul pentru ca munca noastră să contribuie din plin la dezvoltarea cooperativei agricole”.



PLANUL DE PRODUCȚIE SĂ PORNEASCĂ DE LA NIVELUL CELOR MAI BUNE REALIZĂRI

De la pupitrul, tovarășul TUDOR RADU, președintele cooperativei, rostește fraze scurte, convingătoare. Aproape două sute de perechi de ochi îl urmăresc cu maximă atenție. Deși se referă la grâu și porumb, la zootehnie și irigații — noțiuni cu care fiecare dintre ei — vorbitorii de neamurate ori — vorbele președintelui aveau atunci un efect necunoscut. Ce suprafață vom cultiva? Ce producție me-

die s-a stabilit? Ce cantități de îngrășăminte chimice se vor folosi? La cit va ajunge suprafața amenajată pentru irigații? Ce posibilități de furajare a animalelor vom avea? Și, de asemenea, alte și alte întrebări își așteptau răspunsul, acum, în această adunare. Fiecare cîfră era prezentată scurt, în corelare cu celelalte, astfel că ușor puteau fi așezate într-un grafic imaginat care să convingă. Noi îl reproducem:

Din cele ce spun, n-avrea să se înțeleagă că adunarea generală a cooperativei nu s-a orientat bine cînd a aprobat cifrele de plan așa cum ne-au fost ele prezentate aici — și-a început pledoaria îngrijitorul-mulgător DUMITRU RADU. Eu, tovarășe, spun că 2 500 litri lapte cit s-a stabilit a se obține de la fiecare vacă furajată, e puțin: această producție nu reflectă decît în parte posibilitățile noastre, hărnicia și încrederea noastră în sectorul creșterii animalelor. Dacă vreți, e o renunțare voită la ceva pe care noi putem și trebuie să-l obținem. Spun acest lucru pentru că, anul trecut, mai mult de jumătate dintre noi, îngrijitorii — mulgătorii am realizat producții ce au depășit media propusă. Eu, de pildă, am obținut 2 689 litri lapte — fără să am pretenția că am epuizat toate posibilitățile, Ioan Cosat a realizat 2 562 litri de la fiecare vacă furajată, media pe sector fiind de 2 486 litri. Și, să nu uităm, condițiile grele de secetă ale lui 1968! Întrebării pe care o pun „e oare potrivit să ne aliniem noi, cei cu rezultate bune la nepuțința celorlalți? fi găsește cineva un

li se va spune și în 1969 „binișor, binișor cu voi” și li se vor stabili producții foarte de parte, ca nivel, de ceea ce ar putea ei realiza. — Are dreptate tovarășul Radu... a intervenit cineva. Eu lucrez la „vegetali”, mă numesc ION ȚIGĂNAȘTEANU, dar cîntîs vorbind, la hrană egală, potențial biologic — cum spune tovarășul inginer — egal, în aceleași grajduri, la fel de încălzite și luminate, de ce să nu aibă toți îngrijitorii același plan? La sfîrșitul anului să-i diferențiez numai depășirea care, pe drept cuvînt, ar putea fi considerată materializarea priceperii, strădaniei și a dragostei pentru meserie, adică tocmai acele calități ce au darul să ne deosebească pe unii de alții. Eu, dacă aș lucra în zootehnie — chiar acum dacă aș merge acolo — n-aș accepta să am un plan mai mic decît cel mai bun îngrijitor. Aș face pe dracul-n patru, aș sta pe linia grajdului și noaptea, aș citi tot ce mi-ar fi recomandat, și într-o lună sau două aș fi în meserie. Că dragoste de animale am. Ce ziceți, tovarășe președinte, dacă ar mai fi ne-

tovarășul inginer m-a convins de acest lucru. Dumnealui socotea numai pierderile — adică producția obținută dar lăsată să ne scape printre degete numai pentru că intervenim cu înfrînzare la recoltat, transportul îl facem neocorepunzător, iar de multe ori, fiecare dintre noi nu sintem preocupat decît de propriile interese. Să concretizez. Dacă am reduce perioada recoltatului, la porumb, de pildă, cu 30 de zile — anul trecut se știe că a ținut 90 — am câștiga cei 2 000 ștuleți la hectar (adică 200 kilograme-n.a.) care, la un sondaș, s-a constatat că în toamna trecută, lipseau din lan, pentru că fuseseră stustrați. Dacă am recolta cu atenție, am câștiga și acei ștuleți (aproape 100 kilograme de hectar-n.a.) găsiți, în toamnă, pe fiecare rînd de porumb din tarlaua recoltată de brigada a patra. Dacă transportul s-ar efectua cu căruțe bine reparate, iar purtătorii de atelaje ar fi mai grijulii, am

tura de plante a fost, în medie, cu zece mii mai mică decît recomandă știința? Zece mii de ștuleți! Adică aproape o mie de kilograme! În cea mai mare parte am fi putut evita aceste pierderi. Dar cum, dacă în virfurile de campanie mulți dintre noi, tinerii, căutam umbra cea mai deasă sau colindăm, te miri pe unde, Da, da, dacă și dumneata, Elena Matei, și dumneata, Firică Stan, și dumneata Gheorghe Băjan, și dumneata, Gheorghe Trifu, și dumneata Marin Neacsu, și dumneata Gheorghe Ciocan, — ca să mă opresc aici — realizați în campaniile agricole măcar numărul mediu de zile-muncă, dacă ați fi acordat mai multă atenție calității muncii, am fi avut posibilitatea să obținem anul trecut, cu toată seceta, cel puțin producțiile planificate. O adevărată pledoarie pentru ceea ce înseamnă răspundere de cooperat, pentru necesitatea dezvoltării pirghiilor de cointeresare materială, pentru desfășurarea unei perma-

vem cele mai bune condiții să depășim și aceste, scotocite de noi, producții record, prevăzute pentru 1969. Mă voi referi numai la acei factori asupra cărora tineretul poate acționa; recoltatul și sortatul fructelor și al legumelor. La aceste lucrări, neintervenind la timp, se poate pierde enorm. Un exemplu din multe altele. Anul trecut am înfrînzat cu o zi la culesul roșiilor timpuriu pe suprafața întretinută de echipa lui Marin Vilcan și am pierdut 96 000 lei ca urmare a diferenței de preț. De asemenea, la culesul caiselor — amînarea culesului cu trei zile a condus la pierderea a mai bine de jumătate din producție. În ambele cazuri, din cauza lipsei brațelor de muncă. Se pune întrebarea: am putea evita astfel de situații? Eu spun: da! Și iată ce am în vedere cînd dau acest răspuns categoric. Cîți tineri sintem noi? Aproape două sute. Socotînd după normele actuale de lucru, noi am putea prelua asupra noastră recoltarea legumelor și fructelor pe suprafețele ce nu sint acoperite prin capacitatea de muncă a echipelor specializate. Chiar dacă numai 100 dintre noi ar putea lucra cite patru ore pe zi, spre seară, am avea posibilitatea să asigurăm efectuarea acestor dificile lucrări în cele mai bune condiții. Calculele îmi întăresc convingerea că, prin rezolvarea acestei dificile probleme, la bugetul cooperativei s-ar câștiga, anul acesta, cel puțin un milion lei, ceea ce ar înlesni creșterea valorii zilei-muncă cu 3 lei.



VASILE VILCAN, secretarul organizației de partid din C.A.P.: „Nu trebuie să aruncăm în gol energia de care dispunem. Iată de ce, odată în plus, merită să fie apreciate angajamentele dumneavoastră. În comunități ceți aveți în permanență și un sprijin atîncî cînd ceți simți nevoia. Pentru că, de fapt, cooperativa agricolă este a noastră, a tuturor. Și orice succes ne bucură deopotrivă”.

Propunerea a fost, apoi, supusă dezbaterii utoceștilor. A fost însușită. Și nici nu s-ar fi putut întimpla altfel. Era vorba, doar, de un milion.

Dialogul sălii, cu referire la cel mai important obiectiv — producția — s-a desfășurat ore în șir. Sugestiile, propunerile, referirile critice la modul în care s-a lucrat anii trecuți, apelul la cunoștințele acumulate la învățămîntul agrozootehnic au permis întocmirea unui cuprinzător plan de acțiune al organizației U.T.C. Numitorul comun al intervențiilor — indiferent că vorbitorul s-a numit Florea Nădrac și lucrează la brigada legumicolă, s-au Ion Arghiroiu și lucrează la pomicultura, sau Marin Barbu, a cărui muncă se concretizează în recoltele de grâu și porumb, sau de Ion Drăgan ce lucrează în sectorul mecanic — a fost dorința de a depăși în toate sectoarele producțiile planificate pentru anul 1969. În toamnă, vom cunoaște cît de mult sînt tinerii de la cooperativa agricolă „23 August” Bragadiru, la cuvîntul lor.



CIUGULIN PARASCHIV, cooperat: „Îmi plac animalele. Toți știți cît sint de bine îngrijite cele pe care le am acasă. Vă rog, aprobați-mi să lucrez în zootehnie. Mă angajez să fiu un exemplu”.

Pagina realizată de GH. FECIORU Foto: C. CIOBOATA

Cultura (specia de animale)	suprafață (efectivă de animale)	producția planificată pentru 1969	Creșterea față de media ultimilor trei ani
grâu	740	2 300	41 la sută
porumb	865	3 100	32,5
orez	100	3 000	—
floarea-soarelui	30	1 700	31
rișin	200	1 280	19
vie	4,5	5 400	50
roși timpurii	50	31 000	35
vacă de lapte	320	2 500	21
porc la îngrășat	1 600	160 000 kg.	120
valoarea zilei-muncă veniturii bănești	—	24 lei	20
		10 800 000 lei	25

— Cifrele, nu numai că sînt realizabile, dar ele constituie abia un minim, și-a reluat firul



TUDOR RADU, președintele C.A.P.: „Am ascultat angajamentul aprobat de către adunarea generală a organizației U.T.C. El reprezintă în mod concret contribuția pe care tinerii noștri vor și pot să o aducă, alături de ceilalți cooperatori, la îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producție. Sint sigur că veți reuși să le depășiți, constituînd în felul acesta și un exemplu în brigăzile și echipele în care lucrați”.



CARMEN TOFAN, inginer horticol: „Am convingerea că prin desfășurarea unor acțiuni pentru recoltarea la timp și sortarea legumelor și fructelor, tineretul din cooperativa noastră poate contribui la obținerea a cel puțin un milion lei veniturii”.



Cîte avem de realizat în 1969! De partea noastră e, însă, tineretea, hotărîrea de a ne autodepăși

vorbilor, președintele. Adunarea generală a cooperativilor așa le-a considerat: un minimum. Și nici nu poate fi altfel: dispunem de cantități de îngrășăminte aproape duble față de anul trecut, suprafața solarilor legumicole s-a dublat și ea, pomii și via au intrat pe rod pe aproape toată suprafața plantatei; vom avea irigate cu citeva sute de hectare mai mult decît în 1968; efectivele de animale vor spori și, prin accentuarea acțiunii de selecție, va fi redus numărul celor cu o valoare biologică medioceră și slabă. Folosînd vorbele din adunarea generală a cooperativilor roștite de inginer aș putea spune că, și numai cu aceste condiții nou create, fără a mai lua în considerare ce am putea contribui prin-o organizare superioară a muncii, prin folosirea cu mai mult curaj a tot ceea ce constituie experiență înaintată — tot am asigura sporul de producție față de anii trecuți, care să ne permită depășirea planului în 1969. Atunci ce ne mai trebuie? Tocmai la această întrebare se aștepta și răspunsul utoceștilor.

răspuns convingător? Eu cred, că ar fi bine ca ceilalți să fie obligați să meargă în cadenta pasului nostru. Ca responsabil al grupei U.T.C. de la zootehnie, propun celor 16 tineri ce lucrează în acest sector să se angajeze, pentru 1969, la realizarea unei producții medii de cel puțin 2 750 litri... Știți cum se poate obține acest spor de producție care, la nivelul fermei, înseamnă un venit suplimentar de circa 145 000 lei? Mulgînd în fiecare zi cu 300 de grame în plus de la fiecare vacă productivă. Ceea ce este perfect realizabil dacă asigurăm o mai bună întreținere, fiecare adăpare la timp și ne îngrijim să nu se mai piardă mîna de lucernă sau de alt furaj ce cade din iesle sau se înșiră pe drum, de la depozit și pînă la grajduri. Sinteti de acord tovarășe?

Aprobarea a fost unanimă. — Dar cifra stabilită în planul de producție nu se... opune hotărîrii voastre de a obține mai mult — a intervenit din nou președintele.

— Ba, într-un anumit fel eu cred că da. Cînd se va defalca pe loturi, sigur că mie, lui Cosat și celorlalți care și anul trecut am obținut mai mult, o să ni se stabilească o sarcină mai mare. Atunci, celor care aici anul trecut n-au strălucit

voile de un îngrijitor, m-ați accepta pe mine? — Locuri avem, efectivul va crește anul acesta cu 50 de capete, dar știți cum e practica la noi, e nevoie de recomandarea brigăzii în care lucrezi, sau a organizației U.T.C.... Ce ziceți, merit 7? Caracterizările au fost în favoarea lui Țigănașteanu. Azi e îngrijitor-mulgător. Și nu numai el, ci și Paraschiv Ciugulin a cărui solicitare a fost discutată și aprobată de adunarea generală.

— Cer și eu cuvîntul, a intervenit ION VILCAN. Spun sincer că n-am venit pregătit să vorbesc în această adunare. Dar ce ne-a spus tovarășul președinte că avem de realizat în 1969 pur și simplu m-a pus pe gînduri. Niciodată n-am obținut cît ne-am propus pentru 1969 și mă întreb, o fi sau nu posibil să realizăm toate acestea? Eu cred că avem rezerve dar, și ce ne-am propus noi e mult... — Dimpotrivă, cifrele sint medii — a intervenit AUREL PETA. Eu am participat și la adunarea generală pe cooperativă și calculul făcut de

cîștiga cei 30—40 ștuleți ce se pot aduna de pe drum la fiecare transport, iată rezervele tovarășe. Și, să nu mai spun ce înseamnă pentru producție praștele neexecutate la timp, răritul efectuat la întimplare. O plantă înseamnă cel puțin un ștulete; știți cîți ștuleți am cîștiga la hectar dacă ne-am feri de gresela de anul trecut cînd încărcă-

nente și vii munci de propagandă. Legumicultura, pomicultura și viticultura — sectoare unde lucrează foarte mulți tineri, au fost și ele în amănunt discutate iar prin calcule grațioase au fost dovedite imensele rezerve existente. — Aș îndrăzni să spun — remarcă inginerul horticol CARMEN TOFAN — că în legumicultura și pomicultura a-

Sintetizînd propunerile făcute în adunarea generală, DAN OLARU, secretarul organizației U.T.C., a prezentat, în final, angajamentul tinerilor din Bragadiru. Il reproducem: Adunarea generală a organizației U.T.C. discutînd prevederile planului de producție și financiar pe 1969, anul celui de-a 25-a aniversării a Eliberării patriei, și al celui de-al X-lea Congres al partidului, hotărîste:

- în scopul creșterii contribuției noastre la îndeplinirea tuturor prevederilor din planul de producție și financiar, numărul mediu de zile-muncă efectuat de către tineri va fi de cel puțin 130, adică cu 10 zile-muncă mai mare decît media planificată. Participarea la muncă va fi totală îndeosebi în campaniile agricole
- de primăvară, vară și toamnă, asigurînd astfel efectuarea în cele mai bune condiții a principalelor și hotărîtoarelor lucrări agricole. Vom asigura, astfel, depășirea producțiilor globale propuse cu 21 000 kg grâu, 34 740 porumb boabe, 2 970 kg ricin, 3 690 kg orez;
- prin munca noastră, vom asigura redarea a 5 hectare circuitului agricol, fapt ce se va realiza prin defrișarea drumurilor inutile și a unor picuri de arboret;
- efectuînd lucrările agricole de întreținere la timp, asigurînd recoltarea și sortarea operativă a fructelor, în sectorul pomicol vom asigura realizarea unui venit suplimentar de peste 100 000 lei;
- vom depăși, ca urmare a muncii depuse de către tineri, cu 1 000 kg producție medie de roșii;
- cei șaisprezece tineri ce lucrează în zootehnie vor asigura depășirea cu 250 litri lapte a producției medii planificate a se obține de la fiecare vacă furajată;
- în sistemul de irigații Gorganu, membrii organizației noastre vor efectua 1 200 zile-muncă. Adăugînd la aceasta faptul că dintre noi, tinerii de la C.A.P. „23 August” va fi constituită o brigadă patriotică ce va lucra pe oceaș sanțier, ne angajăm ca în 1969 să amenajăm pentru irigații 50 de hectare;
- prin acțiuni patriotice vom întreține pășunile naturale pe cele 397 hectare, asigurînd, astfel, un spor de peste 2 000 kg masă verde la hectar.
- vom planta 5 hectare cu pomi fructiferi pe terenurile improprii culturilor vegetale.

IDEI ȘI REPERE

Sociologic, cultura de masă a fost cercetată din multe puncte de vedere, relevându-se utilitatea formelor și metodele ei în raport cu un conținut dat, în raport cu structura mediului în care radiază acest conținut, stabilindu-se în context pedagogic și social responsabilitatea factorilor organizaționali sau mai puțin sistematice, subliniindu-se, în fine, caracterul sezonier al unor activități, cum și funcțiile lor politice și sociale. În raport cu acest din urmă aspect, cultura de masă, ca noțiune și ca activitate, a devenit foarte mobilă, uneori atât de mobilă, încât, în cele din urmă, sfera largându-se, conținutul s-a văzut în primăjia de a se pulveriza într-o multitudine de accepții uneori contradictorii. N-ar fi de loc simptomatice faptul dacă numai în planul teoreticului ar avea loc nefințeri. Dar, pornind de aici — determinarea poate fi tot altă de bine inversată, însă nu acest aspect ne preocupă acum — activitatea practică în domeniul culturii de masă mi se pare împinsă uneori spre periferia preocupărilor majore, conferindu-i-se o finalitate limitată. În aceste cazuri, cultura de masă este considerată, dacă o privim sub raportul preocupărilor în acest sens, ca o subdiviziune minoră a culturii „serioase”, ca anticamera în care se unifică apeliul cultural al oamenilor indiferent de pregătirea lor intelectuală, ca un mijloc de emancipare — până la o anumită limită — a amatorismului și a înclinațiilor artistice: cultura de masă este înțeleasă în astfel de circumstanțe, mai ales sub acest raport al cultivării înclinațiilor artistice. Și din această cauză, responsabilitatea este limitată la anumii factori. Acest exclusivism este, prin forța lucrurilor, paralizant, pentru că nu dă posibilitatea

explorării în adâncime a „incălcăturii” de cultură existentă într-o colectivitate relativ omogenă și nici pe orizontală, dacă ne referim la dinamica formelor activității care pot fi considerate culturale. De aceea, considerăm că în accepția care trebuie să se acorde termenului (e, totuși, un anacronism în determinantul „de masă”, dar tradiția impune păstrarea termenului și revizuirea conținutului pe care-l înmagazinează) nu e indicat să se ignoreze faptul că cultura nu are în esență și în sine diviziuni de acest fel că, mai

de informare etc., este o altă chestiune, care poate fi luată în discuție numai după acceptarea faptului că cultura de masă nu reprezintă altceva decât o continuare pe un alt plan și cu alte mijloace, a procesului de culturalizare început în școală, proces care cuprinde în principiu toate domeniile culturii. Cultura de masă ca activitate este, în acest sens, o componentă majoră a pedagogiei sociale. Greutatea care s-ar ivi dintr-o asemenea înțelegere a termenului și a fenomenului ar fi aceea a imposibilității practice de a stabili

incât implică formarea unor organisme speciale de îndrumare a selecțiilor valorilor. Dacă înținem cont că tineretul este, în câmpul mass-mediei, categoria cea mai „vulnerabilă” — în sensul pozitiv, că tinerii sînt receptivi la valorile majore ale culturii și civilizatei, dar și în cel negativ, potrivit căruia nefăcând o adecvată distincție între valoare și nonvaloare, unii dintre ei pot fi seduși, înfuriți de false valori — este evidentă necesitatea de a fortifica modul de recepție al acestora, structura internă a acestui

pul culturii de masă este o necesitate și, de aceea, perfect întemeiată logic. Socialismul nu poate deveni o creație conștientă a maselor, decât în momentul în care masele înțeleg ideologia partidului care le conduce în această operă, luptind în cunoștință de cauză pentru realizarea politicii partidului. Temelia și izvorul acestei politici sînt învățătură marxist-leninistă, filozofia proletariatului. Avind înfiptă puternice rădăcini în tradițiile materialiste ale cugetării filozofice dintotdeauna și purtind un viu dialog cu filozofii și filozofiile burgheze actuale, filozofia marxistă presupune cunoașterea acestor tradiții cum și a direcțiilor de căutare contemporane, în ceea ce au ele esențial, ca propulsatoare ale progresului. Suficientă temeinicie pentru a considera filozofia o componentă a culturii de masă. Există numeroase posibilități de a realiza acest deziderat, există forme deja consacrate. Există, de asemenea, un mediu de receptivitate a filozofiei și un interes incontestabil pentru acest domeniu al cugetării. Dar măsura în care se întîmplă acest interes este încă, ni se pare, insuficientă. Rămîne tot în seama cercetărilor sociologice să stabilească concret de la ce nivel general de cultură este posibilă o asimilare propriu-zisă a filozofiei, care sînt limitele până la care filozofia poate fi prezentată în forma consacrată a materialelor de popularizare și, în fine, care sînt factorii cel mai potriviti de realizare a acestui deziderat. Intenția noastră nu e, deocamdată, decât să formulăm ideea și să sugerăm realizarea unui canal de influențare filozofică autentică prin intermediul presei, al revistelor literare și de cultură, în speță.

O RELAȚIE POSIBILĂ: FILOZOFIE — CULTURĂ DE MASĂ

ales. În socialism e aparține integral maseilor, fiind o creație a acestora, că este un fenomen concret într-o neconținută imbogățire și, concret fiind, se manifestă specific în funcție de anumiți parametri intelectuali, de nivelul cultural deja existent într-o colectivitate, de omogenitatea acestui nivel, de condițiile politice și sociale. În acest fel, formele și conținutul culturii de masă vor fi diferite în diferite medii și, deci, mai eficiente. Ca activitate, cultura de masă, fără a fi considerată o altfel de cultură, o cultură minoră în esența sa, unifică activitățile și influențele culturale care ies din sfera instituțiilor cu un program sistematic de influențare culturală. Dozarea activităților culturale de desindere, de acumulare,

„programa”, conținutul și echilibrul faptelor de cultură la diferite nivele de înțelegere a ei. Dar dacă îi acordăm un sens dinamic, dificultatea, fără a dispărea, scade simțitor. Să presupunem că nu numai logica elementară impune înțelegerea culturii de masă ca o prelungire a culturii cu toate sensurile sale majore și, mai ales, cu toate domeniile. Într-un mediu de influențare ale cărui premise culturale au fost deja formate. Scoasă de pe zodia divertismentului și a amatorismului, cultura de masă capătă dimensiuni pe care le conferă socialismul culturii în înțelesul ei plenar.

În epoca contemporană, cantitatea de informație, cantitatea de cultură, transmise prin mass-media, sînt atât de mari

mod de recepție. Îndesebi în receptarea valorilor filozofice și morale este necesară o adecvată educație a gândirii, formarea capacității de discernămint. Activitatea practică de construire a socialismului face din însușirea culturii de către mase o necesitate vitală. Acestă necesitate sîrșește pentru a deveni realitate. Dar dimensiunile realității pot fi limitate, obiectiv sau subiectiv, (mai ales subiectiv). Pare, de pildă, destul de puțin obișnuit să afirmăm că filozofia este o componentă a culturii de masă. Dar dacă ne referim la sensul pe care l-am acordat acestui din urmă termen, ideea ne devine mai familiară. Mai ales că, în ultimă instanță, situarea filozofiei în cim-

VERA LUNGU

ȚARA MEA



Țara mea, cu dragoste-nsoțată te-nvălu,
Ca orga sunetele grave,
Niciodată-ndeajuns de-aproape,
Niciodată-ndeajuns deschisă, singeroși
Macii în floare.
Să mă iubești, să te iubesc
Rostesc buzele — arză văpșia
Așa cum binele și adevărul
Ard în ceasornice,
Ard în lumini,
Ard în oglinzi,
Alcătind transfuzii dogoritoare.

FLORIN MUGUR

CÎNTEC

Nu doar nedeajurările pe culmi de aur,
Nu numai dulcele corn de pe văi —
răsunetele cornului nopatic
se sting în liniștea unor odăi.

Pace șagălelor interloare
cu lămpi naive de neon albind —
clipele rare și cu fețele severe
de cuget se încarcă și se-aprind.

O patre a cărților deschise
pe mese lungi, în liniștea de var,
patre sobră a inteligenței,
roșindu-și înțelesurile clar,
patre fină a pășărilor serli,
aprindu-și amplele desfășurări,
patre — spațiu pentru zborul tină,
patre — spațiu pentru adevăr,
patre — liniște și chibzuință,
desfășurare înfinită de idei...
Trec viiturile cu zăpezi deschise
pe ariile gîndurilor ei.

GH. ISTRATE

TINERETE

Tineretea e ziua care-nfirze
În virful aripei, în cumpătul vetrei,
Cînd trupul refuză să intre în somn
Asemeni corăbiei în umbrele pietrei...

Tineretea e gîndul cel mai curat
Depus în treapta pe care-ai sui-nvingătorii,
E partea de roadă a sevei,
E demnitatea culorii.

N-am să fiu niciodată vinovat că sînt tînăr !
Anii îmi curg ca o veste deschisă în altă veste,
Ca un cuvînt destăinuit altui cuvînt —
Alcătindu-mi astfel marea poveste.

N-am să fiu niciodată vinovat că trăiesc !
Îmi trec flacăra tineretii prin sînge,
La semnalul meu răscăpat
Steaua falsă din constelații se frînge...

Fi-voi mereu însetat de curat,
Pînă-n nepozi-uri-voi trădarea
Luminos ca un steag fluturat —
Acesta să-mi fie cîntarea !

DUMITRU M. ION

RIU LUMINĂ

Noi cinstim nesfirșitele,
Lumeștile drumuri și văi,
Noi cîntăm fluviul, ispitele
Unei fete cu focuri în boi,
Deseori lumina și scrisul,
Căzute depus în noaptea și mersul
Prin galorii și culori,
Ierba înmăit în rouă
Și mersul — de dor.

Cine e apa, cine e timpul,
Cine cunoaște cuvîntul
Și nîmul
Ce-l poartă pămîntul
Mai bine ca ochiul și gura,
Mai bine ca mina și duhul ?
Sub sprîncene lumina, măsura —
Un pas cutremur-nă ființă văzduhul :
Omul se-opleacă —
Omul se-opleacă numai cînd odihnește !
Încă un șantier va să treacă,
Încă un riu lumină rostește.

MIC MANJAL DE ȘTIINȚĂ POLITICĂ

ACTUALITATEA ȘTIINȚEI POLITICE

Sîntem contemporanii marilor curiozități, a setei de cunoaștere alimentată de uriașe mutații social-politice, de grandioase căutări ale științelor vechi și noi, fără îndoială, curiozitatea tinerilor este cea mai arzătoare și cea mai rodnică, totodată.

Ne propunem — inaugurînd această rubrică — să venim în împlinirea acestei dorințe a marilor curiozități vechi și noi, încercînd să înțelegem, din unghiul de vedere al științei politice marxiste, unele fenomene, structuri și procese fundamentale ale epocii contemporane ale cărei trăsături sînt determinate de constituirea și consolidarea unui nou sistem social-economic mondial — socialismul, de lichidarea colonialismului, una din cele mai auzitoare reacții generate de raporturile internaționale pe asuprite și jaf. Epoca contemporană este epoca în care mișcările sociale au căpătat noi dimensiuni, în care sînt evidente semnele crepusculului, chiar dacă prelungit, al unei societăți care în ansamblu și-a încheiat mistina sa istorică.

Contradicțiile sînt în esența fenomenelor și baza dezvoltării în orice domeniu, deci și în cel al societății. Existența lor și, mai ales, riscul proliferării și adîncirii acestora, au generat un interes deosebit pentru explicarea fenomenelor sociale, pentru înțelegerea lor și mai ales pentru scopul soluționării conflictelor sociale. Așa se explică eoul puternic pe care concepția marxistă, care a dat statut științific explicației cauzelor contradicțiilor în viața socială, îi suscită în cele mai diverse straturi ale opiniei publice mondiale.

Vom încerca într-o suită de articole — pe care le-am dori nu a ghid abstract al științei politice ci analiza principială a complexității și diversității unor fenomene contemporane — să analizăm aspectele majore ale dialecticii fenomenelor sociale.

Dar ce este știința politică ? Cum a apărut și s-a conturat ea ? Nu este ușor de răspuns. Discuția se desfășoară aprins în cercurile specialiștilor, emițîndu-se păreri cele mai diverse.

Unii vor să considere știința politică drept studiul mecanismului puterii politice, alții studiul statului. În concepția marxistă, știința politică este chemată să dea o explicație de ansamblu a proceselor sociale fundamentale care duc la schimbarea societății vechi cu o orînduire nouă, progresistă. Ea are de a face cu asemenea structuri și relații cum sînt clasele și categoriile sociale, raporturile de clasă și naționale în interiorul unei societăți, statul și instituțiile politice, nașterea și perspectivele evoluției sale, democrația ca formă de organizare a puterii de stat, elementele obiective fundamentale, precum și formele principale de realizare a politicii externe a unei țări etc.

Știința politică are o istorie îndelungată. Din momentul cînd a apărut problema antagonicilor, cînd a apărut problema reglementării raporturilor dintre exploatații și exploatați, a metodelor și formelor de organizare a societății, au fost formulate emblematice științele politice. După „Repubblica” lui Platon, care imaginea un stat condus de filozofi și prefigura o ierarhie politică menită a conferi dominația stăpînitor de sclavi asupra sclavilor, tratatul „Politica” al lui Aristotel emite ideea omului ca ființă

politică („zoon politikon”), adică a omului integrat într-un ansamblu de relații și instituții publice. Întreaga legislație a cetăților grecești, formele de organizare menite a solicita participarea unor pături mai largi (din rândurile claselor dominante) la conducerea vieții sociale exprimă anumite concepții politice.

Gîndirea politică nu și depășește mult în antichitate și evul mediu, conștientă sub care a debutat, nepropunîndu-și obiective peste preocupările predominant pragmatice.

Apariția pe scena istoriei a burgheziei, cu un ideal programatic revoluționar, a dat un puternic impuls studierii științei politice și elaborării unor noțiuni și concepte adecvate rolului pe care-l avea în procesul înlăturării feudalismului. Gînditori numeroși ca Jean Jacques, Rousseau, Thomas Morus, John Locke, Machiavelli, Montesquieu, Tocqueville, Herbert Spencer, Auguste Comte, Durkheim, Spiru Haret și alții și-au adus contribuția la elucidarea unor aspecte ale relațiilor politice din societatea umană. Cele mai multe din explicațiile lor erau însă, vicinate de un mod de abordare idealist, care nu a permis explicarea de ansamblu a fenomenului social-politic.

Coifitura radicală în înțelegerea proceselor politice cu deosebire a societății capitaliste și ulterior ale orînduirii socialiste, a determinat-o concepția materialist-istorică care, împreună cu economia politică, se află la baza socialismului științific și teoria politică revoluționară a clasei muncitoare. Analiza, pe baza socialismului științific, a principalelor procese ale contemporaneității, permite o înțelegere adecvată a acestora, chiar primordialitatea acestor orînduire superioară a întregii omeniri. Marxismul a arătat că politica este determinat de elemente de ordin obiectiv: raporturile economice; că relațiile și situațiile politice, gîndirea politică sînt reflexul unor fenomene naturale („Politica — expresie concentrată a economiei”). În același timp, concepția marxistă are în vedere rolul activ al politicii în viața socială, chiar primordialitatea acestui element în anumite perioade ale dezvoltării sociale, autonomia sa relativă în raport cu alte domenii ale realității. Știința politică are conținutul nu numai cu economia politică, ci și cu sociologia, drept istoria, psihologia socială, antropologia, etnografia. Considerăm că ea nu poate fi studiată numai de tinerii sau numai de sociologi, ci de specialiști cu un profil mai complex, care să folosească datele și metodele celorlalte discipline sociale.

Politica, deci și știința care analizează aceste fenomene, canată însemnătate deosebită în condițiile socialismului, cînd dezvoltarea conștientă a societății ia tot mai mult locul dezvoltării spontane, iar participarea maseilor la conducerea vieții sociale devine un comandament de prim ordin. De aici, necesitatea de a cunoaște unele elemente esențiale ale științei politice — discipline care se afirmă tot mai mult — pe care le vom supuna, în numerele viitoare ale ziarului, atenției cititorilor noștri.

Conf. univ.
ION ȘERBĂNESCU

CURENTE • ORIENTĂRI • TENDINȚE

Declarat „filozofie oficială” a bisericilor catolice în 1879, tomismul, devenit în secolul nostru neotomism, trece, la ora de față, printr-un proces de „redimensionării” și „reînnoșării” care oferă cercetătorului o materie abundentă, conținînd semnificații pline de interes. Asistăm, practic, la o încercare de „renovare”, de „punere la zi” a doctrinei creștine cu datele unei epoci care, prin tot ceea ce reprezintă aceste date, îi afectează profund substanța, dinamitînd-o în însăși esența sa. Este vorba de transformări pe traseu în structura lumii contemporane, de cuceriri cunoașterii umane, ale filozofiei și științelor, cuceriri pe care teologia nu le mai poate deține în vremea combaterii oricărui „dialog” cu ele fiind, iremediabil, sortit eşecului. De aici, necesitatea „renovării”, a „readaptării” curentelor de esență mis-

lui, care aduc în prim plan forța multimedială, cu ideile lor materializat-revoluționare, reprezentanții neotomismului își înmulțesc cercetările asupra filozofiei și științelor, chelind numeroase mijloace publicitare (de la șapte reviste neotomiste, la începutul secolului, s-a ajuns azi la un număr de peste treizeci, difuzate în diferite părți ale lumii) pentru „reînnoșarea” rezultatelor cunoașterii în folosul religiei. „De fiecare dată cînd se naște o știință nouă, neotomismul sînt printre primii care se interesează de ea”, subliniază, deschis, Luis de Reynaer. Faptul, de pildă, că la primul laborator de psihologie din lume, înființat la Leipzig, au fost trimiși îndată, ca cercetători, reprezentanți ai neotomismului (discipoli ai cardinalului Mercier) și că, în același timp, biserica și-a creat propriile-i centre de

ale gîndirii abstracte — ca în cazurile citate — în care speculația teoretică se poate desfășura pe teritorii întinse.

Evidențele, însă, nu întîrzie să transpară. Un interes mai puțin decît acut — și mai mult decît explicabil — nutrește neotomismul pentru marxism, în care recunoaște principiul lui adversar, conștient — așa cum spune Karl Marx — în a concepe unele probleme religioase ca „luptă indirectă împotriva aceluși lumii care are un spiritual este religia”. Jacques Maritain, cel mai proeminent reprezentant al neotomismului, se întrebă, de altfel, cu înfrîngere: „A ateismului marxist poate fi oare invins?”, îngrijorare justificată prin marea capacitate a marxismului de a da răspuns conștient și logic celor contemporaneității și îndeosebi problemelor omului. Încercînd să concureze răspunsurile la aceste probleme, J. Maritain opune umanismului marxist — care vede rezolvarea aspirațiilor și necesităților omului ca fiind opera omului însuși, eliberat și dominînd natura — soluția religioasă, pasivă și dezarmată, conceptie combătută încă de Feuerbach („cine-l iubește pe Dumnezeu, scrie acesta — nu-l mai poate lubi pe om, o lăcomie de înțelegere a omeneștii”).

Esențialul rămîne, însă, în prezent, pentru neotomism, grija deosebită, foarte terestră, pentru poziția socială a religiei, pentru angajarea sa directă la întrebările politice „temporale”. Disputele teoretice pînă la „adevărul” și „divinitatea” din lucrurile sînt, treptat, covîrșite de preocupări vizînd aspectele sociale și politice concrete ale lumii contemporane, fapt care acuză încă o dată, dacă mai era necesar, caracterul de „armă spirituală” pe care-l prezintă, pentru apărarea societății bazate pe clase, religia. „Acțiunea religioasă trebuie să dispună de acțiunea politică — citim, foarte înșelător, în „Umanismul integral” al lui J. Maritain — și să pregătească soluția problemelor sociale”. Același Maritain, obligat să recunoască adevărurile fundamentale formulate de Marx privind existența claselor și a luptei de clasă, cere religiei — făcînd și mai evidente scopurile politice ale neotomismului — „să lege proletarii de comunitatea politică în ciuda rupturilor datorate antagonismului economic”.

Quod erat demonstrandum. Intențiile vechi și stîtute — ori cât de „moderne” și „nouă” ar fi forma și le îmbracă — fie, fie și în ultimul caz, la iveală, deaconșpirind resorturile întîme ale unui mecanism asvîrit.

Asist. univ.
LIVIU MITRĂNESCU

„Schimbările la față” ale neotomismului

tică, prin camuflarea obscurității omului cu o fatadă „modernă”, deschisă, în aparență, spre secolul nostru și problemele lui.

Nu știința, nu cuceririle ei — de care se ocupă tinerii în ultima vreme — îi interesează pe promotorii acestui curent, ci influența care poate fi dobîndită uzînd de instrumentele științelor. Luis de Reynaer, figură marcantă a neotomismului, o spune, de altfel, fără echivoc: dacă neotomismul — scrie el — „nu se adaptează, moare; dacă rămîne străin climatului contemporan, dacă nu primește influență, nu poate exercita influență”.

Este semnificativ, din acest punct de vedere, modul în care au evoluat, în epoca noastră, preocupările neotomismului. Pînă la începutul secolului al XX-lea, tomismul se limitează să „reveleze” contemporanilor lor doctrina socială respectivă și să respingă, pe baza ei, „erorile” moderne, în special kantianismul și pozitivismul. După acest moment, o dată cu marile seisme sociale ale vescu-

Dinastia întinerită

(Urmare din pag. 1)

ne de dărîmături ascuse sub zăpadă, ne oprim.

— Fostul Dubs, zice Mărcineanu, unde au ars niște oameni de vîi, prin '37 sau '38. Nici nu mă nascuser încă. Trebuiau să bată în pereți, să se desprîndă scul, sau deszechilibrat, au căzut de pe platforma ascensorului. Au ars. Unul a scăpat, dar n-a mai fost om toată viața.

— Nu ca mai rămîne chiar nimic din vechea rașinărie ?

— Nimic. Numai temelii. Continuum noi să clădim pe ele.

Am fost de aceeași părere.

— Par să fie bune, piatra e totdeauna durabilă.

Dumitru Mărcineanu m-a privit cum dintr-o parte :

— Există și altfel de temelii... Nu despre temelii de piatră era vorba ?

— Într-un fel, așa zice că nu.

— Perfect, am spus, cred că acum înțeleg.

— Acolo e A.F.C.-ul mare, îmi arătă el.

Mergeam pe o alee plină de riscuri și de mari încaperi care ferestre enorme, cum cit ar fi finit un perete, îndărăt cărora se distingeau perfect aparate, tablouri de comandă și control. Treceam în grabă mare, pe lângă noi, tineri în salopete albastre, în halate de doc albastru sau de pinză albă.

— Salut, făcea scurt necunoscutul.

— Salut, răspundea Mărcineanu, și în secunda următoare, către mine : inginerul Constantin Năstase de la R.C., Nicu Nicolae, laborant, Corneliu Lupu, cîștigător al fazei pe rașinărie la olimpiada rașinorului. „Salut, salut, Vasilică” — Florin Vasile, electrician de-al meu.

— Îmi închipui, am spus, că foarte mulți tineri au răspunderea unor tehnologii complicate.

— Bineînțeles, de vreme ce numeroși șefi de echipă, maștri, ajutoi de maștri, șefi de instalații, de ateliere, de secții sînt ucigași ! Aștia doar că pentru noi tinerii rașinărie păstrează, cel puțin în aparență, puține date documentare spectaculoase : mai nimic din 1935 pînă la bombardamentele de după '43, apoi reconstrucția, și... Mărcineanu ridică din umeri — și cam atât. Restul sînt Brazi, adică ceea ce am văzut cu ochii noștri îndîndu-se, sau am făcut chiar noi. Am organizat, anul trecut, un concurs referitor la istoricul rașinăriei. A trebuit să ne înțîmîn, în prealabil, cu vechi angajați, să culegem date, să le popularizăm după aceea în rîndul tinerilor prin scurte prelegeri, prin simpoioane, prin desfășurarea unor competiții fulger „știință” și... în cursurilor distractive. Din punctul de vedere, mesterul meu, George Badea, ne-a fost de mare folos. A lucrat aici încă la săpăturii, într-o vreme cînd pe locurile acestea mai creșteau cereale și rașinăria nu exista. Știe multe... Pe vremea lui, rașinăria nu avea decât două instalații și 600 de muncitori. Acum sîntem de aproape patru ori mai mulți oameni și, din 1953 încotace, nu știu să fi trecut 2-3 ani fără să punem ceva nou în exploatare. Azi, aici, la noi, nu se mai poate spune, pur și simplu : „în locul cutare”, din moment ce locul acela nu mai există. Și e greu să crezi că în locul pe care îl cunoști azi s-a putut întîmpla și altceva. Este nevoit să suprapui imaginea. Noul ne izbutește, am mai prins dărîmăturile acelea, dar peste cîteva ani noile promoții de petroliști vor repartiza să lucreze în rașinărie nu vor mai izbui să-și înclîpuie ce a fost înainte.

— Se poate pierde, în cazul ăsta, sentimentul continuității ?

— Nici pomeneală ! Unii dintre noi sîntem petroliști din tată în fiu, dacă ne-am lovit peste degete ne-aram curge țîței din rîni. Mă referam însă la altceva, la obiectul asupra căruia, îndeosebi, noi, aici, la Brazi, ne concentrăm atenția. În acțiunile pe care le organizăm, pornim de la premisa că datoria noastră este să formăm o ființă etică proprie tîndrului muncitor, a cărui conștiință există primă sinteza valorilor morale a tot ceea ce l-a precedat. Elementele ne sînt clare. Nu facem apel

doar la anecdota familiară, mai recentă. Printre invitații noștri sînt profesori de istorie reputați. Ei ascultăm totdeauna cu atenție. Cu ajutorul lor înțelegem ceea ce am fost, înțelegem că nu este conferință un prestigiu pe care abia de acum înainte trebuie să-l merițiți așa cum se cuvine. Dar ce reprezentăm, astăzi, noi și, mai ales, ce comunitate de idei actuale ne unește ?

— Pe voi cu cine ?

— Mărcineanu se oprim.

— Așa e un lucru lămurit pentru organizația noastră, nu o problemă careia îi căutăm acum dezlegarea. Vreau să zic — ce ne unește pe noi, cei de la Brazi, cu alți tineri din țară. Indiferent de unde — din petrol, din metalurgie. Cu un cuvînt, muncitori.

— Și ?

— Sîntem o forță unită, încheagată, combativă, pentru că am priceput care ne sînt datorile. Prin noi, generația tînă, întreaga clasă, face un pas înainte. Clădim, e adevărat, pe aceeași temelie, fără aceste temelii n-ar fi existat nimic, dar obligația pe care ne-o asumăm este de a realiza treapta cea mai înaltă a progresului tehnice, spre binele întregului popor, productivitatea maximă, eficiență economică din ce în ce mai ridicată, să asigurăm cu forțe sporite ritmul de dezvoltare stabil de partid pentru țara noastră. Mai e și datoria să-l faci pe acela care vine să-și adăurească să-și semene. Anul ăsta unii, în anul viitor alții, și tot așa mereu. Am organizat dezbateri, simpoioane, cercuri pentru studii cărții tehnice, discuții despre importanța asimilării cunoștințelor noi, despre largirea orizontului de cunoștințe, politehnicizare, cultura tîndrului muncitor, specializare — și, de fiecare dată am ajuns cu toții la aceeași concluzie. Întîi : că am da dovadă de lipsă de atenție la dezvoltarea noastră neglijăm perfecționarea noastră multilaterală. Doi : că, printre altele, mai avem de învățat de la meșterii care ne-au luminat cei dinții pași într-ale meserii arti de a nu sta niciodată în loc, de a păși înainte.

De la 1 martie 1969, activitatea celor șase cluburi ale tineretului din sectoarele Capitalei se află, în toate aspectele ei, sub conducerea și îndrumarea Comitetului municipal al U.T.C. Faptul prezintă, desigur, implicații care depășesc simpla „prelucrare” administrativă. El va avea repercusiuni decisive — dintre care unele se întind până la nivelul structurii activității cluburilor, în direcționarea ei spre obiectivele educative fundamentale. În această privință, am solicitat opiniile tovarășului NICOLAE GIRCEAG, secretar cu probleme de propagandă și cultură al Comitetului municipal București al U.T.C.

— Care este semnificația preluării de către Comitetul municipal al U.T.C. a activității cluburilor tineretului?

— Această preluare răspunde implicit unui deziderat de conținut. Ea se referă în primul rând la activitatea metodică, de îndrumare. Sub acest raport, de altfel, cluburile se aflau de mult sub patronajul comitetului municipal. Dar o situație nefirească — subordonarea administrativă a cluburilor față de comitetele pentru cultură și artă — genera o serie de paralelisme, de dificultăți în manipularea fondurilor, de porți deschise unei gospodăririi neobișnuite, de investiții insuficient justificate. Toate aceste neajunsuri se reflectau, firește, în conținutul activității cluburilor. Înlăturarea lor ne îngăduie o organizare mai bună și mai adecvată, dar în același timp ne creează obligații noi.

— De altfel, această idee a coordonării activității celor șase cluburi ale tineretului a apărut încă din anul trecut, prin actul extrem de util al profilării lor. Noua structură va aduce această profilare?

— Profilarea cluburilor tineretului a reprezentat, la data respectivă, rezultatul consultării unor cercuți largi de specialiști și de tineri. Creдем că ea a început deja să capete contur pe care îl am preconizat inițial. Așa au luat naștere „Ateneul Tineretului” (lașca de cultură profilat

periodice, la care au participat, în cele zece luni care s-au scurs de la „profilare”, aproximativ 70.000 de tineri, pe lângă cei 330.000 care au frecventat serile distractive și cameralizate. Desigur, nu sositim încheiat procesul de profilare. El este un proces perpetuu, o căutare continuă de forme și de metode noi; tineretul va veni la noi numai în măsura în care le va găsi, numai în

ingenuitatea, ineditul, căutarea permanentă a formelor noi vor fi constantele de bază ale activității cluburilor, ca și permanența acțiunilor, în scopul creării în masa tinerilor a unui reflex care să-i conducă la un permanent contact cu unitatea de cultură respectivă. Acest contact îl vom realiza și prin instituirea unei modalități de susținere materială, prin sistemul cotizațiilor, care,

te. Vrem să desființăm, aici ca și la celelalte cluburi, unele formații artistice minore, nerealizate, și să le înlocuim cu ansambluri puternice, specializate — la un club va exista un ansamblu folcloric, la altul un studio teatral, la altul o formație de estradă etc. Aceste formații vor circula, acoperind necesitățile de spectacole ale tuturor cluburilor. La rândul său, Tehnic-Clubul va avea, pe lângă

U.T.C. asupra activității cluburilor tineretului, în lumina acestui program plin de promisiuni?

— Recent, a luat ființă la nivelul municipiului un cabinet metodic, care va desfășura o activitate de orientare și coordonare a programelor cluburilor și va asigura un larg și continuu schimb de experiență între acestea. Cabinetul se va preocupa, de asemenea, prin diverse mijloace, de ridicarea nivelului general de profesionalizare și specializare a cadrelor metodice din cluburi. Cu sprijinul Institutului de cercetări pentru problemele tineretului, cabinetul metodic va întreprinde studii și anchete menite să testeze preferințele și solicitările tinerilor și va asigura aplicarea în practică a concluziilor ce se vor desprinde de aci. De altfel, intenționăm să găsim în permanență noi forme pentru atragerea masivă a tinerilor în conceperea, organizarea și conducerea activităților culturale. În această privință, vor avea un cuvânt important de spus comitetele U.T.C. ale sectoarelor, care cunosc mai în profunzime structura și psihologia specifică a tineretului din fiecare loc de muncă. Începutul îl vor face „zelele elevilor”, care vor avea loc săptămânal la fiecare club, și care vor fi realizate integral de consilii formate din elevi. Firește, cu sprijinul plin de tact al specialiștilor.

Avem convingerea că, în felul acesta, cluburile noastre vor putea deveni centre dinamice ale vieții spirituale a tineretului, realități vii, bogate și de o înaltă eficiență educativă.

universitatea tehnică și cercurile de electronică și foto care există în prezent, un amfiteatru de anticipatie, un cerc de automobilism, unul de astronomie, un club-club tehnico-stiințific, un „club al tinerilor”, un club de orientare profesională. Am solicitat, în această direcție, un ajutor mai substanțial din partea întreprinderilor și instituțiilor care sînt la fel de interesate ca și noi în orientarea profesională a tineretului, în propagarea tehnico-stiințifică. Fără sprijinul lor, dotarea clubului va fi și în continuare insuficientă. Ecran-Clubul, care se va redeschide la începutul lui mai, va fi organizat pe două mari secțiuni: una de cultură cinematografică și alta de creație și experiment. Principii asemănătoare vor guverna și activitatea celorlalte cluburi.

— Cum se va exercita îndrumarea și controlul de către Comitetul municipal

Convoorbire consemnată de SEBASTIAN COSTIN

CLUBUL TINERETULUI — UN CENTRU DINAMIC

Interviu cu tovarășul NICOLAE GIRCEAG secretar al Comitetului municipal București al U.T.C.

măsura în care ele vor corespunde dorințelor și aspirațiilor sale.

— Prin ce se va caracteriza, așa dar, activitatea cluburilor tineretului în viitorul apropiat? Care vor fi principalele obiective ale acestei activități și prin ce mijloace vor fi ele atinse?

— La originea fiecărui actiun din fiecare club se va afla un colectiv de concepție, alcătuit din specialiști de prestigiu. Această tematică și activitățile manifestărilor culturale-educative, și în același timp accesibilitatea lor. Chestiunea accesibilității ne preocupă deosebit. Ținând seama că domeniul acesta operează cu categorii și termeni (filozofic, politic, sociologic, estetic, științific) de o mare specificitate, cluburile noastre vor depune eforturi pentru găsirea unor mijloace audio-vizuale de natură să ușureze cât mai mult asimilarea materialului prezentat. Variația,

deși de cele mai multe ori sînt onorifice, „leagă” tînărul de club, nu atât prin cantumul contribuției, ci prin răspunderea ce o implică calitatea manifestărilor pe plată. În perspectiva dezvoltării fiecărui club, vom urmări atât profilarea, care deschide porțile pentru toți tinerii din Capitală intereseți în domeniul respectiv, dar și prezența lor ca centre metodologice ale unei raze teritoriale. Calitatea activității cluburilor va depinde de măsura în care vor și să răspundă inteligent și atractiv ambelor solicitări. La Ateneul Tineretului vor funcționa un consiliu și o cafeină literară, o universitate populară pe profil, un studio experimental de teatru, un club de jazz, un amfiteatru al artelor plastice, un club de informare, un salon de expoziții permanen-

UN EVENIMENT EDITORIAL

Liviu Rebreanu: „OPERE”

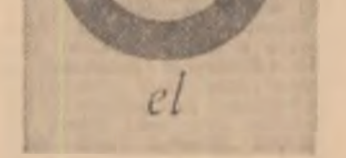
Au apărut primele trei volume din seria proiectată în circa douăzeci care vor cuprinde creația cvasicompletă a lui Liviu Rebreanu. Evenimentul este de o importanță care nu poate trece neobservată. O ediție bună și completă este prin ea însăși un remarcabil act de cultură, de un folos incalculabil pentru cititor care și pentru cercetător; ea poate repune în circulație un scriitor sau poate schimba opțiunea generală asupra operei sale, ea are rolul de a repara neadepturile istoriei și de a corecta jocul întâmplării. O ediție bună este primul pas către o monografie, este chiar o monografie în fișe, în note și mai ales în textele pe care le publică, le restituie. De aceea nu este îndiferent nici un amănunt privitor la o ediție iar editarea, în sine, înseamnă mai mult decât publicarea unor cărți sau a unor manuscrise care după niște criterii oarecare. Un bun editor este un om de știință dublat de un om de gust; el trebuie să fie modest, pentru că gloria lui înseamnă contopirea deplină cu fapta și intenția autorului căruia i se dedică, și trebuie să fie independent și ferm în opinii, pentru că prejudecățile asupra scriitorilor nu sînt întotdeauna ușor de infrînt.

influența ideilor generate de romanele sale. De altfel și activitatea sa ulterioară — piese, articole, note de călătorie — toate sînt comparate, acceptate sau dezaprobat în funcție de romanele sale, pînă și romanele sale în care încearcă să iasă din făgașul său obișnuit (Adam și Eva de pildă) sînt criticate sau laudate pentru că nu seamănă cu Ion sau cu Pădurea spinzuraților.

Nuvelele lui Rebreanu au însă un univers al lor, o viață a lor proprie, și dacă putem găsi aici — și găsim — multe rădăcini tematice ale viitoarelor romane, multe personaje, fraze chiar, nu putem conchide direct că nuvelele sale nu constituie decît o simplă pregătire în vederea marelui efort epic al romanelor care vor veni. Ca și romanele, nuvelele

din 1927). Aceeasi individualitate, aceeași sensibilitate caracteristică se manifestă în celeași împrejurări definitorii. Fără îndoială, în orientarea tematică spre lumea măruntă și spre problemele celor umili, ale celor mărunti, se resimte influența lecturilor sale (Cehov, Gorki, Schintzler); însă figurile care rezultă din această preocupare aproape monografică sînt rezultatul unui excepțional simț al observației care le conferă, în ciuda unei limbi încă nesigure, o deosebită forță sugestivă. Foarte strîns redactate, cu o remarcabilă economie de mijloace, nuvelele sale (mai ales cele apărute în volumul Frîmîntări) aduc o adîncime neobișnuită pînă atunci la noi a sondajului psihologic, efectuat nu cu instrumentele analizei, ci prin sugesție. Excepționale sînt, în acest sens, dacă lineam seama de data la care au fost scrise și de pionieratul lor, nuvelele „Ora din Ocrotitorul”, „Atit de des citată, o istorie gen Brătescu-Voinesti, sau Golani, și Culcușul și Nevasta, în care descrierea cea mai banală a bătaii Didinei sau a gândurilor simple cu care-și petrece văduva lui Ion bărbatul la groapă capătă, în context, vibrații nebănuite. Această intensitate crudă a trăirii afectului (prea palidă la Agribeanu de pildă), în contrast cu prezentarea lipsită de orice artificiu sau intenție sentimentalistă (cum apare la Delavrancea, Vlăduț sau Brătescu-Voinesti), trădează o veritabilă intuiție artistică și formeză un element propriu nvelisticii lui Rebreanu și foarte modern. De aceea, mai toate nuvelele sale se pot citi cu plăcere și azi, ceea ce nu e cazul cu majoritatea nvelisticii contemporane lui, consacrate ca atare de istoria literară.

Volumul al treilea al Opereilor conține și micul roman Calvarul, binecunoscut ca piesă autobiografică și în orice caz, unul din primele romane generate de frîmîntările de conștiință ale războiului. N-am înțeles rațiunea includerii sale într-un volum de nuvele, dar acest fapt e secundar. Principalul însă nu cred că e fericită ideea, în cazul nostru, de a publica nuvelele lui Rebreanu în ordinea strict cronologică a apariției lor în periodice. Se ajunge așa la ruperea — de nedorit după noi — a unei unități organice, existentă de pildă între nuvelele de război, simțite ca a-tare de autor și scoase împreună într-un volum; poate că ar fi fost mai indicat încercarea de reconstituire a volumelor de nuvele publicate de autor, iar eventualele schimbări (inclusiv în sumar) să fie consemnate în note iar textele publicate în anexe. Acestea sînt însă sugestii personale; ediția în sine se a-putem decît dori apariția ei într-un ritm corespunzător.



să emană dintr-o viziune dramatică asupra universului existentă încă de la începuturile sale de scriitor. Ce umește la nuvelele de după 1910 este stăpînirea deplină a unei mari varietăți de medii umane și pătrunderea psihologică a unor profiri foarte diferite din lumea de la țară ca și din lumea orașelor — mici funcționari, slujbași amărîți, lumpenul cu straturile pestrițe — toate însă subordonate unei concepții foarte largi asupra „necăzîrilor”, a dezmostenitorilor. De aici, din conștiința mizeră sau tristă a acestor eroi derivă ne-azarurile lor inevitabile; nuvelele este doar concentrarea epică definitorie pentru profilul fiecăruia, povestea întîmplării sale semnificative, modalitatea sa tipică de a reacționa în fața ei, a destinului. De aceea, fiecare nuvelă descrie un „caracter”, un tip; el nu mai poate fi reținut în altă nuvelă, conceput în altă ipostază, pentru că ar însemna să se repete. Și ceea ce este foarte curios, el se și repetă uneori, chiar în situații din cele mai neașteptate. Astfel, profesorul Ralea, admiratorul impentit și repetat al statuții zeiței Venus din schița cu același Venus (publicată în 1910 și prelucrată după un scriitor maghiar) apare sub înfățișarea autorului exact în aceeași ipostază dar și aceleași trăsături caracteristice, de astădată în fața Venerii de la Luveru, în volumul de călătorii Metropole (apărut în 1931; călătoria la Paris datează însă



Lectură cotidiană după orele de muncă

(Urmare din pag. 1)

Pentru un grup mai mare sau mai restrîns de elevi. Un lucru bun, dar care, rămînd la acest stadiu, înseamnă o treabă făcută pe jumătate. Constatările cer acțiune concretă. Structura recapitulărilor care se organizează în fiecare școală trebuie să vizeze tocmai aceste lacune constatate, și necesar a fi corectate, ca și consultările, cum util ar fi ca unele măsuri să vizeze individual elevii care au nevoie de ajutor deosebit ori grupe de elevi, și nu clase în general. Așa stînd lucrurile — mai este nevoie să repetăm? — pregătirea pentru bacalaureat ar trebui să se desfășoare, pe cît posibil, diferențiat.

Poate spunem un amănunt, dar cum acum nu este lipsit de importanță, îl subliniem: formarea grupelor de pregătire pe criteriul nivelului de cunoștințe este impusă și de dificultățile ce se vor ivi în perioada 3-24 mai — destinată exclusiv recapitulărilor pentru bacalaureat, — cînd profesorii vor avea la celelalte clase aceleași obligații de orar, plus obligațiile pentru clasele a XII-a. Soluția grupelor, sugerată de directorul Liceului din Lehtiu, Gh. Lungu, ar putea fi lăsată în seamă.

Ce fac elevii, factorul numărului unu al examenului? Invația. Deocîndată trebuie să învețe la toate disciplinele din programa clasei a XII, plus pentru examen. Că n-o fac cum se cere, integral, ci invația doar la disciplinele prevăzute pentru examen, am avut ocazia să sesizăm. Acum, însă, vorbim despre bacalaureat, care li se pare — de ce să nu recunoaștem? — unicul scop

al vieții lor. Răspunsurile la sondajul pe care l-am întreprins în toate clasele finale ale liceelor amintite ne justifică și afirmăm că toți, absolut toți elevii se pregătesc, pentru bacalaureat, consacrîndu-și timpul cu desăvîrșire. Important, însă, este cum o fac. De necrezut, dar într-o proporție care depășește jumătate din efecti-

ditorul o modă, or fi părinții dispuși să facă orice sacrificiu material pentru a avea toate garanțiile reușitei — dar, deasupra tuturor acestor argumente se ridică un semn de întrebare pentru școală. De ce elevul și părințele mai ales, nu sînt siguri că măsurile luate de școală, patronate de ea, asigură o bună reușită la un examen?

Noi am spune că nu este lip-

CLASA A XII-A ÎN PRAG DE BACALAUREAT

vul elevilor, se pregătesc cu ajutorul meditațiilor particulare. Unele situații poate sînt justificate. Ne gîndim la elevii cu o foarte slabă pregătire, care vor să-și salveze situația. Dar ce facem în cazul în care elevii foarte buni apelează, ca o condiție sine qua non a reușitei, la meditații? O fi me-

ditatorul o modă, or fi părinții dispuși să facă orice sacrificiu material pentru a avea toate garanțiile reușitei — dar, deasupra tuturor acestor argumente se ridică un semn de întrebare pentru școală. De ce elevul și părințele mai ales, nu sînt siguri că măsurile luate de școală, patronate de ea, asigură o bună reușită la un examen?

în specialități dar subminează, prin lipsa pregătirii pedagogice, cerințele unitare ale școlii. De la școală se așteaptă o mai mare autoritate în ceea ce privește formele organizatorice pe care le oferă elevilor săi ca și în ceea ce le cere. Practic, acum, din ceea ce ne-a sugerat terenul, se desprinde concluzia că este necesară o atenție muncă cu elevul, individual, pînă la ajutorul pe care poate să-l dea pedagogul în alcătuirea programului zilnic de activitate. Altminteri, elevul, ori cit ar fi el de bine intenționat, nu va ști să valorifice fiecare ceas destinat pregătirii. Această, bineînțeles, fără a uita că școala însăși trebuie să detină de acum un plan-orar foarte meticolos — și, bineînțeles, cu știință făcut — pentru săptămînilor care au rămas. Și să nu uităm familia. Ea bine intenționată, dar care nu odăta greșete din bună intenție. Ar fi util să se discute cu familiile despre spinoasa problemă a meditațiilor. Un profesor are autoritatea să-l convingă pe un părinte cit și cum se poate pregăti un elev pentru examen fără intervenția unui al treilea factor.



In complexul de clădiri noi, înzestrat cu utilajul corespunzător, studenții facultății de medicină veterinară din Cluj au creat condiții de învățare necesare dobîndirii unei temeinice pregătiri de specialitate

Foto: EMIL COJOCARU

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ

Două opinii despre filmul „Pentru încă puțini dolari”

Pentru prima oară pe platourile Europei occidentale a apărut honoim ridiculizat în parodii. Cu Trinka și păpușile sale, cehoslovaci au imitat cu un inegalabil umor clasicul film „Diligenta”. Tot el a realizat prin „Jos limonada” cea mai bună parodie a cavalcadelor intermiabile, jalonînd concertul pistoalelor cu o ironie demnă de țara care a dat umorul braului soldat Szejk.

Au încercat și francezii ceea asemănător, dar filmul lor, „Fernand cowboy”, n-a produs decît nostalgia: și după autenticul western și după glumele de bună calitate...

Cum pentru unii producători o asemenea nostalgie o stimulat imediat, westernul a fost transplănat, cu „legile” sale și în studiourile continentului nostru. Transplantul, implantul — sau cum vrem să spunem — nu a dat rezultatele scontate, primele westernuri europene erau mediocre. De abia un italian, Sergio Leone, a reușit ceea ce „Pentru încă puțini dolari” și „Pentru un pumn de dolari”, ultimul făcut după ideea unui film japonez. Tot un italian, Giorgio Ferroni, a încercat și el, realizînd un film modest, „Un dolar găurit”, în care a imitat prin jîllera Sergio Leone westernul nord-american. Inițiativa o mers pînă la schimbarea numelui: dacă Leone semna pe genul Bob Robertson, Ferroni și-a luat numele de Kelvin Jackson Paget.

În plus eroul principal, frumosul Giuliano Gemma, cunoscut din două filme ale seriei cu năbădăioasa Angelica („Angelica marciha ingerilor” și „Minunata Angelica”) a devenit Montgomery Wood, sau invers, ne suride vesel făcîndu-ne și cu ochiul, desigur după atita violență ca după un simultan de șah în care n-a pierdut nici o partidă.

Western vulgarizat, „Pentru încă puțini dolari” aduce pe ecranul noastre cultură nocivă al violenței și sadismului trișînd în numele glorioi al unui gen de mare popularitate, oferindu-ne un tipic exemplu de peliculă de gang.

TUDOR STĂNESCU

Nu și-ar găsi justificare nemulțumirea noastră, pricini de vizionarea acestui srogat cinematografic, de n-ar intra în discuție finalitatea etică pe care o asemenea peliculă, inevitabil, o implică. Nu ni se impune, deci, o prețioasă intransigență morală, afișată în numele unui fals puritanism, dacă vom afirma că filmul lui Kelvin J. Paget face parte din categoria unor producții cu o nemerită re-

De la prima secvență urmîrîm bătăia pe care cuertorul locotenent sudist o aplică unui caporal din armata nordului. Aproape cinci minute de film în care nu există deloc bărbăția pugilatului, că numai și numai etalarea unor pumni generos acordați unui om care devine pur și simplu un sac de antrenament. Urmează o povestire foarte încurcată cu un for care nici pînă la sfîrșitul filmului nu se știe de ce trebuie atacat. Și, bineînțeles, bătălii dramatice și decorative, mulți morți, un salon tipic repede transformat și în ring de box și în arenă de circ. Apare și o cîntărețică blondă care în ciuda opanțelor e de o imaculată puritate, ce subție pe eroul năfricat și fără de moarte. Cîntă registorul cred că bărbăția eroului începe să plutească pe așternutul și al pe mîna unui omus rîcol care — clipa de șoc — îl torturează după o vechi metodă inoacă. Se pare că tortura n-e fost bine aplicată și eroul scapă de orbire peocapsindu-și necroștor închistoriat, omorîndu-l, pentru diocersitat, prin mijloace diferite: pe unul îl încaută într-un gheab de adăpat caii, pe altul îl expediază în lumea dreptilor ou o potocou asouțit etc.

Înaintea tradiționalului sfîrșit final, încă o secvență de adio pentru un spectacol de o colență exacerbată în care: un bandit moare strivit de un oagomet, altul străpuns de un trîncop și doar ultimul, din dispreț, e ucis banal cu pistolul. Giuliano Gemma, — Alias Montgomery Wood, sau invers, ne suride vesel făcîndu-ne și cu ochiul, desigur după atita violență ca după un simultan de șah în care n-a pierdut nici o partidă.

Western vulgarizat, „Pentru încă puțini dolari” aduce pe ecranul noastre cultură nocivă al violenței și sadismului trișînd în numele glorioi al unui gen de mare popularitate, oferindu-ne un tipic exemplu de peliculă de gang.

TUDOR STĂNESCU

reputație publică. Să fim înțeleși: ne place aventura, iubim sincer poezia aspră a westernului, candoarea juvenilă a personajelor care îl populează, morală simplă, echilibrată, relațiilor umane, spiritul justiției pe care aceste filme îl recomandă.

Regula locului, atît de familiară nouă, filmul italianesc îl trădează. Spiritul justiției i se substituie aici cultul violenței gratuite, vigoarea bărbătească devine bestialitate sadică, poezia este înlocuită de trivialitate. La fiecare pas încercările „forțose”, impuscături din abundență, „suspense” sui generis (a orbit sau nu eroul?), primitivism, cruzime gratuită, jălnică alterare a unui gen îndrăgît! Sigur, se poate replica că, la urma urmei, atașamentul publicului merge spre eroul „pozitiv”, reprezentant al dreptății și onoarei, ambii și judecător necruțător al trădătorilor și al fîrdeșelor comise de acestea. Din păcate, se creează aici, iluzia nu-mai, a spiritului de dreptate. Publicul îl aplaudă pe Giuliano Gemma nu pentru că ar fi mesagerul vreunei etici înalte, ci pentru că lovește cei mai tare, trage fără greș, ucide fără a clipi (e orb doar), lasă în urmă sa mormane de cadavre. Trist spectacol, acesta oferit de o sală hîmoizată paratată de violență, via atit de ridicolă, a unui film ce se pretinde cadopodopă a genului. Cu atit mai trist cu cit filmul, dincolo chiar de semnificația sa strict artistică este luert cu o evidentă inabilitate profesională. Există violență și cruzime gratuită și în precedentele westernuri italienești, cele ale lui Sergio Leone. Dar Leone era, evident, un profesionist abil, creator de situații și personaje verosimile, un bun meșterșugar adică.

Pe cînd aici, totul e schematic, supărător de fals și neautentic, închil în dramaturgie și construcție logică. Labilitatea morală a personajelor se vrea fină analiză psihologică, primitivismul mijloacelor actoricești și unor interpelel inexpressive devine „interiorizată” și distilată — a caracterului lor real. Clint Eastwood era un personaj; Giuliano Gemma este un manechin frumos, voinic și atit. Surprinzător cum în ochii spectatorilor un asemenea erou ist cistigă drepturi egale cu acelea, buncoară, ale lui John Wayne. Surprinzător cit de repede au fost uitate Diligenta, Ultimele tren din Gun Hill, El Dorado, Warlock sau Rio Bravo, pentru a se aplauda (la propriu) un film ce reprezintă o impletate la însăși rațiunea de a fi a westernului.

Nu se întîmplă pentru prima oară, în programarea filmelor, ca rațiunile comerciale să primeze asupra calităților artistice. Planul de încasări al cinematografelor trebuie, oricum, îndeplinit. Nu se găsea oare un film, chiar de aventură, care să ne scutească de jalnicul spectacol „artistic” care ni se oferă cu o condamnabilă senilitate și lipsă de responsabilitate?

PETRE RADO

NOTA REDACȚIEI: După cum se vede, cele două opinii sînt asemănătoare; le-am publicat sperînd că ele vor constitui încă un argument pentru Direcția Rețelei Cinematografice și Difuzării Filmelor de a apela la erlerile ferme în achiziționarea filmelor.

Adunarea festivă cu prilejul zilei de 8 Martie



Sărbătorirea Zilei de 8 Martie — Ziua Internațională a femeii — a fost marcată în Capitală printr-o adunare festivă, care a avut loc, vineri după-amiază, în sala de concerte a Radioteleviziunii, sub auspiciile Consiliului Național al Femeilor și Comitetului municipal al femeilor — București.

te domeniile de activitate și contribuțiile cu pricepere, hărnicie și devotament la dezvoltarea multilaterală a țării. În industrie, agricultură, comerț și cooperativă, în gospodărirea și înfrumusețarea orașelor și satelor, în învățământ, ocrotirea sănătății publice, știință și artă femeile, fără deosebire de naționalitate, și-au demonstrat eficiența muncii lor. În condițiile dezvoltării continue a democrației socialiste ele se afirmă tot mai mult în activitatea obștească și de conducere. Ca mame, femeile își aduc o contribuție însemnată la înțărirea familiei, la formarea și educarea tinerelor viitoare ale patriei, în spiritul nou al societății noastre.

acțiunile care urmăresc apărarea păcii și înțelegerea între popoare, dezvoltarea relațiilor cu toate statele, indiferent de orânduirea socială, pe baza egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, a neamstelului în treburile interne și avantajului reciproc. Ele sprijină cu căldură manifestările de solidaritate activă și de colaborare cu popoarele care luptă împotriva imperialismului și colonialismului, susțin respectarea drepturilor tuturor popoarelor de a-și organiza viața potrivit năzuințelor și intereselor lor, fără nici un amestec din afară.

AGENDA TELEGRAMĂ

A. KOSIGHIN, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, a trimis tovarășului ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: Vă mulțumesc cordial pentru caldela felicitări și urări de bine transmise cu prilejul zilei mele de naștere.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII A UNIUNII TINERETULUI LIBER GERMAN

Vineri după amiază a sosit în Capitală delegația Uniunii Tineretului Liber German (F.D.J.), condusă de Werner Engst, secretar al Consiliului Central al F.D.J. și președinte al organizației pionierilor „Ernst Thälmann”, care, la invitația C.C. al U.T.C., va face o vizită în țara noastră.

DE ZIUA LOR

șă plurală în câmpul afirmării înaltele virtuți profesionale și moral-volitve, aportul ei la dezvoltarea construcției socialismului în patria noastră este, în egală măsură, un drept și o datorie de nobilitate esențială umană și patriotică. În băncile școlii și ale amfiteatrului, în vastul laborator care prezintă anual peste o sută de mii de studenți cu modernă specializare a economiei naționale, în faza războaielor de țesut și în întinsa rețea a ocrotirii sănătății, în faza școlii și în munca de cercetare, tinăra noastră tovarășă de muncă a confirmat de atâtea ori înaltele speranțe cu care este, zi de zi, creditată de partidul și statul nostru.

Concursul „Ion Vidu” pentru cintece de masă

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, în colaborare cu Uniunea Compozitorilor din Republica Socialistă România, organizează Concursul de creație muzicală „Ion Vidu” pentru cintece de masă, ediția 1969—1970. La concurs se primesc lucrări muzicale pentru coruri mixte sau de voci egale, a cappella sau cu acompaniament, cu o tematică variată inspirată din viața de azi a poporului nostru, piese care să contribuie la cultivarea dragostei pentru patrie și partid, să evocă trecutul de luptă al poporului nostru, cintece melodioase, accesibile, care să dea glas optimismului, mândriei poporului nostru pentru măretele sale înfăptuiri.

Lucrările semnate cu un motto și purtând specificitatea „Pentru concursul „Ion Vidu” vor fi trimise până la data de 1 iulie a.c. pe adresa: Casa centrală a creației populare, str. Popa Soare nr. 39, sectorul III, București.



ANCHETA NOASTRĂ LA ÎNCEPUT DE SEZON

TREI ÎNTREBĂRI, DINTR-O MIE POSIBILE, DESPRE FOTBAL

RĂSPUND:

NICOLAE CURSARU, arbitru de divizia A; ION IONESCU, EMIL DUMITRIU, NICOLAE DOBRIN și EMERIC DEMBROVSCI, jucători; NICOLAE DUMITRESCU, CONSTANTIN CERNAIANU, antrenori; COLEA RĂUTU, AUREL RIZEA, spectatori.

INTR-UN CAMPIONAT ÎN CARE PREDOMINĂ SPORTIVITATEA ARE LOC ȘI UN SALT VALORIC

NICOLAE CURSARU arbitru

As dori, în primul rând, să fim martorii unui retur de campionat disputat în limitele celei mai perfecte sportivități. Cred că într-un campionat în care predomină sportivitatea și corectitudinea are loc, neapărat, și un salt valoric.

CE SPUN PATRU FOȘTI ȘI POSIBILI INTERNAȚIONALI

O surpriză pentru cititorii noștri. Am înțeles că, după ce s-a răspuns, la ancheta noastră, și un om cu „ochi din afară”, deci cu o apreciere mai obiectivă: internaționalul nostru, Ion Ionescu. Surpriza — o să vedeți — este că s-a transformat dintr-un om, în două. Când am obținut legătura cu Aachen-ul am vorbit cu vestitul cuplu rapidist. Dumitriu se afla tocmai în vizită la bucuria prieten. Deci, să reproducem răspunsurile.

ION IONESCU — EMIL DUMITRIU

Niki Dumitriu se află aici, lângă mine, a început Ion Ionescu. Răspunde pentru amândoi ca și cum mine am jucat, din nou împreună, împotriva Petrolului.



NICOLAE DOBRIN F. C. Argeș

Convorbirea cu Dobrin s-a dezvoltat puțin de celelalte și, de aceea, o redăm în întregime. — De ce m-ați ales pe mine, jucătorul cu „vot de blam”? — Răspund la această anchetă? — Pentru că noi credem în talentul lui Dobrin, în ambitiile lui Dobrin de a-și valorifica acest talent.

NICOLAE DUMITRESCU antrenor U.T.A.

Aștept o comporțare bună a echipei noastre divizionare pentru ca, în acest fel, fiecare să contribuie la ridicarea nivelului fotbalului nostru.

VOM PASTRA ZESTREA DE PUNCTE ACUMULATE ÎN TUR

NICOLAE DUMITRESCU antrenor U.T.A.

Aștept o comporțare bună a echipei noastre divizionare pentru ca, în acest fel, fiecare să contribuie la ridicarea nivelului fotbalului nostru.

„DACA SE POATE ATACA TOT MECIUL, VOM ATACA”

CONSTANTIN CERNAIANU antrenor secund la „Petrolul”

Ca tot tehnicienii, aștept o îmbunătățire a nivelului de joc în această parte a campionatului. Echipa noastră, una din cele mai tinere divizionare, cu serioase transformări în ultimii doi ani, și-a cucerit, sper, premise pentru a juca un rol de seamă în campionat.

EMERIC DEMBROVSCI Dinamo București

Așteptăm un retur greu, foarte greu. De ce spun asta? Returul este partea clarificatoare în frunte, la mijloc, în zona retrogradării.

„JUBIM FOTBALUL, DAR ASTA NU INSEAMNĂ SĂ-I SCUZĂM... DEFECTELE”

AUREL RIZEA brigadier, tipograf în paginată „Știința tineretului”

„Jubim fotbalul, dar asta nu înseamnă să-i scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună. De ce să dăm cuțitul și să scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

„Dacă se poate ataca tot meciul, vom ataca”

CONSTANTIN CERNAIANU antrenor secund la „Petrolul”

Ca tot tehnicienii, aștept o îmbunătățire a nivelului de joc în această parte a campionatului. Echipa noastră, una din cele mai tinere divizionare, cu serioase transformări în ultimii doi ani, și-a cucerit, sper, premise pentru a juca un rol de seamă în campionat.

EMERIC DEMBROVSCI Dinamo București

Așteptăm un retur greu, foarte greu. De ce spun asta? Returul este partea clarificatoare în frunte, la mijloc, în zona retrogradării.

„Jubim fotbalul, dar asta nu înseamnă să-i scuzăm... defectele”

AUREL RIZEA brigadier, tipograf în paginată „Știința tineretului”

„Jubim fotbalul, dar asta nu înseamnă să-i scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună. De ce să dăm cuțitul și să scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

Turneul de handbal de la Paris

VICTORIE NECONCLUDENTĂ

Campionatul mondial de handbal masculin în miniatură — turneul „celor cinci” din Franța — și-a mutat pentru două zile domiciliul la Paris. Principala lui caracteristică, relevată de presa altfel și de presa franceză, este jocul în forță, pe viață și pe moarte. După acest semn al unui mare consum de energie, atributul principal fiind rezistența fizică, se desfășoară toate partidele. C.M. de la anul se anunță dificil din acest punct de vedere: handbaliștii vor trebui să fie pregătiți ca... luptători. O noapte și două zile de presă pentru spectatori o constituie arbitrajul cu doi arbitri în teren având atributul și responsabilități identice.

Correspondență telefonică de la trismul nostru, VASILE CABULEA.

punct, marcând 10 goluri și încercând procedee care amintesc de cele ale frumosului acest sport. Al doilea meci a opus echipei României, formată Franței, remaniată cu câteva jucători tineri debutanți: Nita, Orsini, Galand. Adversarii noștri n-au produs surpriza așteptată. Ei s-au încercat în „șirma ghimnastă” a apărării românilor. Pagubele lor au fost reduse însă prin mina unui jucător excelent care e Fayé. Aici se spune că

„CERBUL DE AUR”

landez „De Toete Toetaronn” agmar Friederico din R.D. Germană a fost cel de-al treilea concurent care și-a ales ca piesă românească obligatorie compoziția lui Edmond Deda „Oț, inimăloră”. A doua melodie interpretată de solista germană a fost piesa intitulată „Plutesc în corabia visului” de J. Goich. Ultimul concurent al seriei, iugoslavul Slobodan Ștefanović, a reluat slagărul lui Ion Cristinoiu „Nici o lacrimă”. El și-a încheiat proba cu piesa compozitorului iugoslav A. Kovac „Dă-mi voie să-ți spun draga mea”. Partea a doua a spectacolului a cuprins recitalurile susținute de Waldemar Matușka din Cehoslovacia și cunoscuta cântăreață franceză Barbara.

ANCHETA NOASTRĂ LA ÎNCEPUT DE SEZON

TREI ÎNTREBĂRI, DINTR-O MIE POSIBILE, DESPRE FOTBAL

1. CE AȘTEPTAȚI DE LA RETUR?

2. CINE CREDEȚI CĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL?

3. CUM AR ARĂTA ECHIPA NAȚIONALĂ ALCĂTUITĂ DE DV.?

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

ANCHETA NOASTRĂ LA ÎNCEPUT DE SEZON

TREI ÎNTREBĂRI, DINTR-O MIE POSIBILE, DESPRE FOTBAL

1. CE AȘTEPTAȚI DE LA RETUR?

2. CINE CREDEȚI CĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL?

3. CUM AR ARĂTA ECHIPA NAȚIONALĂ ALCĂTUITĂ DE DV.?

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

„Dacă se poate ataca tot meciul, vom ataca”

CONSTANTIN CERNAIANU antrenor secund la „Petrolul”

Ca tot tehnicienii, aștept o îmbunătățire a nivelului de joc în această parte a campionatului. Echipa noastră, una din cele mai tinere divizionare, cu serioase transformări în ultimii doi ani, și-a cucerit, sper, premise pentru a juca un rol de seamă în campionat.

EMERIC DEMBROVSCI Dinamo București

Așteptăm un retur greu, foarte greu. De ce spun asta? Returul este partea clarificatoare în frunte, la mijloc, în zona retrogradării.

„Jubim fotbalul, dar asta nu înseamnă să-i scuzăm... defectele”

AUREL RIZEA brigadier, tipograf în paginată „Știința tineretului”

„Jubim fotbalul, dar asta nu înseamnă să-i scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună. De ce să dăm cuțitul și să scuzăm... defectele. Aștept un retur în care să vedem fotbal de calitate și nu „turcă”, cum se spune în tribună.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

„Cercul admiratorilor medaliaților olimpici”

Clubul Sportiv Școlar-București organizează duminică 9 martie ora 10, în sala Liceului „Nicolae Bălcescu” din str. Nufierilor nr. 23, o consfățuire cu părinții și sportivii clubului pentru a discuta obiectivele clubului în perioada ciclului olimpic 1969—1972 și a constitui „Cercul admiratorilor medaliaților olimpici”, primul cerc de acest gen din țară.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

București-Universitatea Cluj (feminin).

ȘCHI: Astăzi, pe pârțile de la Poiana Brașov încep întrecerile celei de-a doua ediții a

„Cercul admiratorilor medaliaților olimpici”

Clubul Sportiv Școlar-București organizează duminică 9 martie ora 10, în sala Liceului „Nicolae Bălcescu” din str. Nufierilor nr. 23, o consfățuire cu părinții și sportivii clubului pentru a discuta obiectivele clubului în perioada ciclului olimpic 1969—1972 și a constitui „Cercul admiratorilor medaliaților olimpici”, primul cerc de acest gen din țară.

Lucrările semnate cu un motto și purtând specificitatea „Pentru concursul „Ion Vidu” vor fi trimise până la data de 1 iulie a.c. pe adresa: Casa centrală a creației populare, str. Popa Soare nr. 39, sectorul III, București.



O duminică, în sinea, la cabana

